

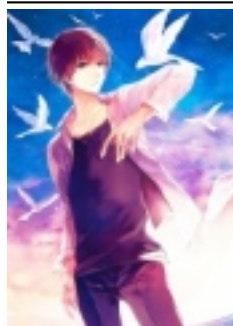
Xin Lỗi, Tôi Lỡ Yêu Em Mất Rồi

Contents

Xin Lỗi, Tôi Lỡ Yêu Em Mất Rồi	2
1. Chương Đụng Mặt	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	9
5. Chương Hợp Đồng	14
6. Chương Cảm Giác Kỳ La !	17
7. Chương Ký Ức Ủa Về	19
8. Chương 8	22
9. Chương Học Sinh Mới	25
10. Chương Kế Hoạch Bắt Đầu	27
11. Chương Hạnh Phúc	30
12. Chương 12	32
13. Chương Thay Đổi Bất Chợt	34
14. Chương 14	37
15. Chương Về Nước	38
16. Chương Bí Mật Của Đặng Hy	40
17. Chương Tai Nạn (1)	41
18. Chương Tai Nạn (2)	44
19. Chương Dã Ngoại (1)	46
20. Chương Dã Ngoại (2)	48
21. Chương Hạnh Phúc	49
22. Chương Bắt Cóc (1)	51
23. Chương Bắt Cóc (2)	52
24. Chương Bí Mật Bại Lộ	53
25. Chương Anh Không Nhớ Em ?	55
26. Chương Đám Cưới (1)	56
27. Chương Đám Cưới (2)	57
28. Chương Hủy Bỏ Hôn Lễ	58
29. Chương 29	59
30. Chương Về Nước	61
31. Chương Chạm Mặt	61
32. Chương Đi Chơi	63
33. Chương 32	63
34. Chương Đắc Đo	64
35. Chương Sét Ngệm	64
36. Chương Sét Ngệm (tt)	65
37. Chương Kết Quả	67
38. Chương Cấn Rứt !!	69
39. Chương Kết Thúc ?	70
40. Chương Đồ Ngủ !!	71
41. Chương 1 Ngày Thôi Anh Sẽ Đi	72

42. Chương Dự Tiệc (1)	74
43. Chương Dự Tiệc (2)	75
44. Chương Sự Thật	76
45. Chương Anh Sai Rồi	77
46. Chương Làm Ổn	79
47. Chương Làm Ổn ... (2)	81
48. Chương End	85

Xin Lỗi, Tôi Lỡ Yêu Em Mất Rồi

Giới thiệu

Nó là Đăng Hy tiểu thư của tập đoàn Chent nó là Hot Girl từ cấp 1 đến cấp 3 của trường Parl Hấn l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xin-loi-toi-lo-yeu-em-mat-roi>

1. Chương Đụng Mặt

- Aaaaaaaa mẹ sao không gọi con dậy!! vừa nói Đăng Hy vừa chạy vào nhà VS để VSCN
- Mẹ kêu con mà con không chịu dậy thì thôi ...
- Chết con rồi hôm nay khai giảng mà còn có 15p nữa à . Đăng Hy méu
- Thôi con đi nha mẹ. vừa nói vừa hôn mẹ một cái.
- Leo lên xe nó hồi chú Điền chạy nhanh
- Nhanh lên chú Điền trễ học con mất còn có 7p à. Nó hồi
- Dạ tôi đang cố đây tiểu thư.
- Tới trường nó chạy ù vào trong để kịp giờ học còn có 2p nữa là dô học rồi !!
- Do chạy nhanh nó không để ý nó va vào một người nào đó
- Nó chúi xuống đất ngược lên nhìn thẳng vào tên nào mà dám đụng vào nó
- Đây bộ anh mất mù hả đi không biết nhìn đường vậy. Nó quát
- Hấn nhìn nó từ trên xuống dưới rồi nhếch mép một cái
- Cô tự đụng tôi mà còn nói giọng đó à. Hấn nói mà ko thèm nhìn Đăng Hy một cái
- Nó tức trào máu miếm môi nó nói
- Anh..... đồ không biết điều, tôi cho qua lần này tại tôi đang trễ học thôi đồ hách dịch . Nó bểu môi

Nói xong nó chạy ù đi không kịp cho hắn nói lời nào

- Đây Triết Minh mày đường đường là hot boy của trường Part này mà sao cho con nhỏ mới lớp mười mà chửi mày thế . Từ đằng sau Triết Minh có 2 người con trai khác .
- Mày thôi đi Bảo con nhỏ đó tự đâm vào tao không xin lỗi nó còn chửi tao nữa Triết Minh nói vừa đập vào vai Quốc Bảo .
- Thôi đi nhanh chuông reo rồi kìa . Bảo Nam nói

Vô lớp Đăng Hy nhìn thấy Trúc Hân nó liền chạy tới bàn Trúc Hân vỗ vai con bạn thân từ nhỏ tới giờ .

- Ê Hân sao mày vô sớm vậy . Đăng Hy vừa nói vừa thở hổn hển vì chạy nhanh cho kịp giờ
- Con này vậy mà sớm hả m đi trễ nên mày mới nói . Vừa nói Trúc Hân vừa đưa nói chai nước suối
- Ồ ha . nó vừa nói vừa tu hết chai nước
- Thôi vô ngồi đợi đi cô vô kìa
- Ừm

Hé Lô bây giờ t/g sẽ kể về từng người về hoàn cảnh gia đình này nọ ấy bạn khỏi thắc mắc nha

Đăng Hy là con của bà Nguyệt Mai và ông Đăng Phong là con một nên rất được cưng chiều là tiểu thư của tập đoàn Chent . là Tập Đoàn lớn thứ 3 của toàn nước (t/g bịa á hihi) là Hot Girl của trường Parl (từ cấp một đến cấp 3) 16 tuổi

Trúc Hân là con của bà Thanh Thanh và ông Đại Hán cũng là con một nên cũng rất được cưng chiều con gái là tiểu thư của tập đoàn Henl . Là tập đoàn lớn 5 của toàn nước . Là Hot Girl của trường Parl (từ cấp một đến cấp 3) 16 tuổi

Trúc Hân là bạn thân từ thời thơ ấu của Đăng Hy

Triết Minh là con của bà Nguyệt và ông Hải ông Hải là ông trùm của mafia tập đoàn lớn nhất đất nước đứng thứ 1

dù được gọi là quý tử nhưng Triết Minh sống không có tình thương của ba mẹ Vì một lí do mà hắn chửi nên rất lạnh lùng và là tay sát gái sau này mấy bạn sẽ biết 18 tuổi

Bảo Minh là con của tập đoàn Gíw ...18 tuổi

Quốc Bảo là con của tập đoàn Sakl 18 tuổi

Triết Minh , Bảo Minh , Quốc Bảo là bạn thân từ nhỏ

Về hình dáng tính cách thì

Triết Minh Lạnh Lùng là tay chơi Sát gái là Thủ Lĩnh của Sói Đen (rất đẹp trai dù lạnh lùng hay gì đó đều hạ gục được hết mấy đứa con gái trừ nó :3 cao 1m80) IQ 200/200

Bảo Minh rất tốt hay giúp đỡ người khác và ăm áp với người khác trong nhóm Sói Đen (đẹp trai lãng tử cao 1m75) IQ 200/200

Quốc bảo rất đào hoa cũng là tay chơi sát gái chắc chắn nháy mắt là hạ gục được con mồi trừ nó và Trúc Hân Bảo có khuôn mặt baby trẻ con :) (cao 1m70) IQ 190/200

Nó mắt to tròn tóc dài đen mượt đôi mắt của nó rất đẹp rất cuốn hút người khác tướng của nó rất chuẩn (cao 1m63) IQ 170/200

Trúc Hân đôi mắt có hờn đen lấy giống nó tóc đen lánh và dài tướng cũng rất chuẩn (cao 1m62) IQ 180/200

Sau này sẽ còn nhiều nhân vật khác :)

2. Chương 2

Tan học

Nó với Trúc Hân đi ra phía cổng trường vừa đi vừa nói chuyện

- Hân mày rảnh không qua nhà tao chơi chứ tao ở nhà một mình chán lắm . Nó nói
- Ủ ... cũng được nhà tao cũng không có ai để tao qua nhà mày chơi à mà qua nhà tao dắt con Bông đi luôn (COn chó con á)
- Ủ để tao kêu chú Điền chở tao với mày qua nhà mày ha
- Ủ ... ê ê kẹo bông kìa .
- Đâu đâu đâu ... mắt nó sáng rực lên khi nghe kẹo Bông

Trúc Hân chỉ

- Kìa
- aaa thấy rồi chờ tao xúu tao đi mua

Chưa kịp cho Triệu Hân nói gì thì nó chạy ù đi

Mua được hai cây kẹo bông thì nó hí ha hí hửng đi lại chỗ con bạn của nó thì

Bịch

- Uiiii da nó ngược lên định chửi tên nào dám ngáng chân nó thì nó thấy quen quen
- A ra là anh sao anh dám gạt chân tôi . Nó quát
- Tôi gạt chân cô hồi nào . Triết Minh nhún vai
- Còn dám chửi anh mau đền cho tôi hai cây kẹo bông nhanh vì anh mà nó sẹp lép rồi này . nó chìa ra 2 cây kẹo bị sẹp lép do nó té .
- Tôi không làm gì tôi phải đền . Triết Minh nhúu mày
- Anh nó gần giọng
- Triết Minh thần nhiên
- Đây của em coi như anh đền thay nó Bảo Nam cười đưa ra hai cây kẹo Bông cho nó
- Nó nhìn Bảo Nam . rồi lấy hai cây kẹo .
- Nó cười tíu tít . xung quanh đám con trai xịt máu mũi vì nó cười

Tim của Bảo Nam đập lạch nhịch 1s

còn Triết Minh thì đơ 3s rồi lấy lại bình tĩnh vì nghe nó chửi

- Tha cho anh tại có bạn anh thôi đồ hách dịch . nó lườm hằm

Từ xa Trúc Hân chạy lại

- Đây mày đi đâu lâu thế
- Tại tao bị tên khó ưa hách dịch gạt chân tao . nó nói rồi nhìn Triết Minh

Bảo Minh cười vì thái độ trẻ con của nó

Từ đằng xa Quắc Bảo cũng chạy lại

- Đây hai thằng này không đi còn ở đây tán gái à nói rồi Quắc Bảo nhìn Trúc Hân với nó
- Nè của mày nó đưa cây kẹo bông cho Trúc Hân

- Cảm ơn Trúc Hân cười tí mắt

Làm cho Quốc Bảo đỡ người nhờ Bảo Minh đập vào vai nên Quốc Bảo mới tỉnh lại

- Thôi đi chú Điền lại rồi kìa nó nói với Hân

- Ừm

Hai đứa nó đi ra cổng mà không thèm nhìn lại

- Ê Minh mày tìm đâu hai nhỏ xinh gớm thế mà hình như là hai Hot Girl từ cấp một đến cấp 3 trường Parl phải không . Bảo nói

- ừ đúng rồi Hot Girl đó mà con nhỏ Hy Hy gì đó khó ưa . hân nói

- không tao nói nhỏ kể bên . Bảo nói

- Hình như tên Hân gì đó

- haha tao phải tán đổ được em này . Bảo cười lớn

- Thôi đi xe tới rồi kìa . Nam nói vì hân không thích những chuyện như vậy

- ừ đi . Minh Nói

3. Chương 3

Tại biệt thự Chenl

- Hân ơi tao chán quá đi đâu chơi đi

- đi đâu . Hân vừa nói vừa vuốt ve con Bông

- tao không biết mà tao chán quá đi chơi đi . nó nhưa

- đi đâu bây giờ

- Ế ... hay tao gọi chị Thái Linh nha . nó bật dậy khỏi giường

- Ừ được á gọi đi kêu chị Thái Linh lại đây

Nó cầm điện thoại bấm số chị Thái Linh

Thái Linh hơn nó 1 tuổi chị từng giúp nó rất nhiều chị cũng là tiểu thư .

- Alo chị Linh hả

- “...”

- Chị qua nhà em bây giờ được không?

-“...”

- Dạ qua nhanh nha chị

-“...”

- Ok

Nó quay qua nói vs Hân

- Rồi 15p nữa chị Thái Linh tới

- Ừm ... ủa mà đi đâu vậy
- tao không biết
- 15 phút sao
- Bing bong tiếng chuông cửa
- Vú ơi mở cửa giùm con nha
- Dạ
- Chào cô Linh
- Dạ chào Vú năm . Thái Linh mỉm cười
- Dạ tiểu thư ở trên lầu
- he lô chị Linh . nó từ trên lầu chồm qua cửa sổ ngoắc ngoắc Thái Linh
- Thái Linh ngao ngán lắc đầu

Lên tới phòng nó

- Sao kêu chị qua đây có chuyện gì
- Chị biết chỗ nào chơi không chỉ tụi em với
- Biết nhưng chắc tụi em đi không được đâu . Linh nói
- sao vậy chị . nó thở dài hỏi
- hay chị đưa tụi em đi shopping nha
- thôi chị ơi đi hoài em chán luôn rồi . Hân nói
- thế bây giờ đi đâu . Linh nói
- A hay chị dẫn tụi em đi bar nha . Nó nói
- Hả Bar hả tụi em chưa đủ tuổi mà .Linh nói
- thì có chị dẫn đi thì đâu có sao đâu . nó nói
- thôi không được mất công bị gì sao . Linh lắc đầu
- đi mà chị đi nha chị . nó với Hân lay lay Linh
- không
- đi mà
- haizz được rồi lần đầu như lần cuối nha . Linh ngán ngẩm nói
- Yeahhh hoan hô chị . nó với Hân nhảy cẫng lên
- tụi em thay đồ đi

15 phút sau

Nó diện một cái váy ngắn màu đen áo trễ vai màu đen giày bot màu đen tóc nó búi giả rồi búi cao lên có mái thưa vài cọng tóc con rối xuống thấy được cái cổ trắng ngần của nó

Hân diện một cái quần đùi đen bó sát áo ống tóc uốn dợn qua một bên lộ làn da trắng ngần giày bot àu đen

Linh cũng diện một cây quần đen bó sát áo ống có áo khoát da đen ở ngoài cũng mang giày bot trong cực đẹp

(haha bộ ba đen thui)

- chị xong rồi đi thôi chị . nó hỏi

- đi nhanh chị ơi . Hân cũng hỏi

- từ từ ra xe nhanh . Linh nói

Tại quán bar The Bank

Cả ba bước vô ai cũng trầm trồ khen ngợi

đám hám gái thì hòa nhau la lên om sòm

đám con gái thì ngưỡng mộ có ghen tị có

Trong góc tối của trần trên có 3 đứa con trai đang ngồi và mấy đứa con gái xung quanh nhìn dò là biết tụi con gái đó ra sao

- Đi theo chị . Linh nói

- Vâng . cả hai đồng thanh

Cả ba đi lên khu VIP đi ngang qua góc bàn của Triết Minh .

- Ê Minh không phải hai Hot Girl hả đi theo Thái Linh kìa . Bảo nói

Triết Minh ngược lên nhìn thì đúng là hai đứa nó hấn nhìn nó từ trên xuống dưới nó khác lúc nó đi học mà hấn và phải nó mặc đồ nhìn rất đẹp tóc búi cao lộ cái cổ trắng ngần của nó bắt chột nó cười làm cho Triết Minh đập lạch nhệch một bên ...

Quốc Bảo thì nhìn Trúc Hân nhỏ cũng rất đẹp tóc vén qua một bên lộ nước da trắng của nhỏ nhỏ cười cũng làm cho Quốc Bảo đơ

Bảo Nam cũng nhìn nó nó rất đẹp ...

Cả ba nhìn vào Nó và Hân đều đơ

(haha mê gái)

- yeahh dò đây thích ghê . nó cười típ mắt nó không để ý là có rất nhiều người đang nhìn nó say mê trong đó có cả hấn .

- ôi đã quá xá . Hân nói

- Linh cười hai em uốn gì

- Rượu nha chị . cả hai đồng thanh

- ừ uốn ít thôi nha

- vâng . cả hai đồng thanh

- Linh ngoắt bồi bàn

- Cho tôi 1 chai Chivas 62 Gun Salute

- Vâng .

(À mấy bạn đang thắc mắc là chị Linh chỉ lớn hơn nó 1 tuổi mà sao vô BAR được đúng không . Vì chị Thái Linh là thủ lĩnh của Sói trắng nên chị dễ dàng vô Bar mà không sao cả)

5 phút sao chai Chivas 62 Gun Salute được đem ra bàn của ba người

nó với Hân vẫn cười vô tư mà không biết từ đầu đến cuối có người đang nhìn hai tụi nó và mấy thằng xung quanh

- mấy em ở đây nha chị cô WC một tí không được đi đâu nha . Linh nói

- Vâng em biếc rồi . cả hai đồng thanh

Chị Linh đi thì có 1 đám tiến lại bàn của tụi nó

- Em đi chơi với anh không thằng đầu đàn vuốt mặt nó nói .

Nó hất ra

- Cút . nó lườm

- chà chà sao dữ vậy em đi đi đi với tụi anh vui lắm . Thằng đầu đàn vẫn vuốt mặt nó

- Đi không em . tên khác vuốt mặt Hân .

Hân né

- Cút nhanh . Hân gằng giọng

- hung dữ quá em hai em đi với tụi anh nè , Tên đầu đàn nắm tay Nó với Hân lôi lên

Nó giựt phắc tay ra tát cho tên đầu đàn một cái Hân thì giậm chân tên lôi Hân lên

- Má hai con này láo . Hân nói gơ tay định tát Nó vs Hân thì có hai tay chụp hai tay 2 thằng dề xồm lại

- Triết Minh nắm tay thằng định đánh nó tay còn lại luồn qua eo nó kéo sát người nó về hân nói

- Chuyện gì thế bạn gái tôi làm gì cậu à

- Thằng đầu đàn nhìn thấy Triết Minh liền rùng mình nói .

- Dạ chào anh Triết Minh tụi em không biết bạn gái anh .. Hân nói rồi gãi đầu cười

- Ủ rồi có chuyện gì không? . Triết Minh hỏi

- Dạ đây là bạn gái anh hả hân chỉ vào nó .

- ừ . Triết Minh trả lời

Nó ngược mặt lên nhìn Triết Minh vì dám ôm eo nó rồi nói nó là bạn gái hân nữa

Triết Minh thấy bèn cúi xuống ghé sát vào tai nó nói

- Đứng im đi nếu cô không muốn vô tay tụi này

Nghe vậy nó bèn im lặng

Tên đầu đàn liền hỏi .

- Vậy đây có phải bạn gái cậu không hân chỉ vào Trúc Hân .

- Triết Minh lắc đầu

- Tên đầu đàn liền cười đều

- vậy em dẫn con nhỏ này đi nhé để không làm phiền Anh Triết Minh

Nó đơ vì hân nói vậy là có ý gì không lẽ hân dẫn Trúc Hân đi .

Nói xong hân nắm tay Trúc Hân thì có người nắm tay nó lại .

Bực mình vì bị 2 lần hực như vậy định ngược lên chửi tên nào dám phá đám hân thì thấy Quốc Bảo

Vừa thấy Quốc Bảo thì hân im re .

- Mày định dắt này đi hả vừa nói Bảo vừa chỉ vô người Hân .

- Dạ hân nói

- Biết ai đây không Bảo chỉ vào Hân hỏi tiếp .

- Dạ không hân nói ,.

- Bạn gái tao đây muốn dắt đi nữa không Bảo nhếch mép .

- Hân đơ toàn tập vì dám đụng vào Triết Minh và Quốc Bảo thì không yên .

- Dạ dạ dạ em không biết thôi em đi ba anh ở lại chơi vui vẻ . nói xoq hần ra hiệu cho đàn em hần rút Thấy Hần đi xoq mà Triết Minh với Quốc Bảo chưa buông hai đứa nó ra thì .

- Buông ra . nó với Hân nói

Nghe vậy Triết Minh và Quốc Bảo bèn buông tay ra .

- Cám ơn . nó với Hân đồng thanh nói

- cô cám ơn kiểu đó hả . Triết Minh nhú mồm hỏi .

- đúng đúng cám ơn kiểu đó hả . Bảo nói theo .

- chứ hai anh muốn gì . nó với hân đồng thanh nói

- Tôi chưa nghĩ ra . hần nói

- đúng chưa nghĩ ra . Bảo nói theo

Cả hai lườm Bảo và Hần .

- Vậy chừng nào nghĩ ra rồi hãy nói nhé . cả hai đồng thanh tập 4 (haha đồng thanh ghê)

nói xong thì Thái Linh ra .

Thái LInh chưa kịp nói gì thì bị nó với Hân kéo ra khỏi Bar .

Ra ngoài Bar Linh hỏi

- Chuyện gì vậy .

- Nó kể đầu đuôi cho Thái Linh nghe .

- Nghe xong Thái LInh vừa bực mình vừa lo cho hai đứa nó .

- Thôi đi về rồi nói tiếp .

.

4. Chương 4

Về tới biệt thự Chenl

- Tụi em bị gì vậy chị nói chị đi WC xối chị ra mà . Thái Linh nói

- Thì lúc chị đi có tụi nào lại dè xồm tụi em . Hân hậm hực kể

- Đúng đó chị mới đi thì tụi nó lại dè xồm tụi em lát sau thì có thằng cha hách dịch với thằng khuôn mặt baby lại cứu tụi em . Nó nói

- Thằng cha hách dịch là ai thằng khuôn mặt baby là ai ? . Thái Linh không hiểu gì hết

- Thằng cha hách dịch là cái thằng cao nhất trong đám í còn thằng có khuôn mặt baby là thằng nói Hân là bạn gái nó đấy . Nó chu mỏ kể

- Phì . Hân với Thái Linh cười không ngớt khi nghe nó kể .

- Thằng cha hách dịch mà em nói là Vũ Triết Minh con của tập đoàn Parl là trường tụi em đang học đó là con của ông trùm mafia đó còn là thủ lĩnh của Sói đen . Thái Linh nói

- Còn thằng mà có khuôn mặt baby mà em nói là Trịnh Quốc Bảo con của tập đoàn Sakl còn là trong nhóm của Sói Đen nữa đó còn nữa còn một người nữa đó là Trần Bảo Nam con của tập đoàn Giw cũng là trong nhóm của Sói Đen . Thái Linh nói rồi nhìn sắc mặt của hai đứa em mình từ hồng chuyển thành xanh

- What nó với Hân la lên

- Cái .. cái ... cái gì con của trùm mafia tập đoàn Parl lớn nhất thế giới . Nó nói mà nó đơ người
 - Chị không nói đùa chứ . Hân hỏi
 - Chị không đùa . Thái Linh nói giọng chắc nịch
 - Thôi tụi em ngủ đi chị đi về sáng mai tụi em còn học nữa . Thái Linh nói
 - Vâng chị ngủ ngon . nó vs Hân nó
- Thái Linh đi về còn nó với Hân chưa tỉnh
- Hân . nó khều khều Hân
 - Gì . Hân trả lời
 - Mà ở lại ngủ với tao mai đi học chung luôn . nó nói
 - ừ để tao gọi điện nói mẹ tao cái mắc công mẹ tao lo .
 - ừ để tao xuống bếp kêu vú đem đồ ăn lên

6h15

- Thức dậy nhanh lên con nhỏ này . Hân lay nó
- Oáp nó ngáp muốn toạt mồm
- Gì mà kêu tao chi vậy nó còn mắt nhắm mắt mở hỏi .
- 6h15 rồi kìa . Hân nói
- trời mới 6h15 à kêu tao chi . nói xong nó nằm xuống giường .
- 1.....2.....3. . Hân đếm
- CÁI GÌ 6h15 sao m không kêu tao sớm . nó bật dậy
- tao kêu muốn khùng mà không dậy . Hân lườm nó
- Huhu trễ học rồi tao còn chưa ăn sáng nữa . nó mếu
- nhanh lên mà còn nhựa là khỏi tới trường bây giờ

Tại trường

- Phù may quá còn kiếp haha . nó vỗ vai con bạn thân
 - Nhanh lên đi reng chuông bây giờ .
- .Vô tới lớp thì nó với Hân ngồi xuống thở hồng hộc
- Ra chơi .
- Ê đi xuống canteen với tao sáng giờ chưa ăn gì . Nó khều khều Hân
 - Ừm đi .

Tại canteen

Nhiều cặp mắt nhìn nó với Hân nói xì xầm

Boy 1 . Ngồi đây với anh nè hai em

Boy 2 . Ngồi đây nè em

Boy 3 . ở đây còn chỗ nè em

Girl 1 . đẹp gì đâu được có đôi mắt

Girl 2 . ừ đẹp gì được cái tướng thôi

Girl 3 . Đẹp khỉ gì mắc ói .

Nó với Hân không thèm qan tâm những thứ ở đây nó chỉ qan tâm là bụng nó đang biểu tình vì đói

Lấy đồ ăn xong thì nó chọn một bàn gần ngay đường đi xuống lớp học nó

- Ê mày học xong đi đâu ở nhà hoài chán lắm .

- Thôi đi hôm qua mới đi mà . Hân nói

- Hay đi chợ phố đi sắm mua đồ cho con Bông luôn . nó nói

- Ừ ... được á . Hân nói

Tan học .

- Đi luôn hay về thay đồ . Hân hỏi

- Về thay đồ đi .

Thay đồ xong

nó diện một cái yếm áo tay dài bên trong nón tai mèo .

Nhìn nó đáng yêu không chỗ nói

Hân thì diện quần jeen rách áo crop top nón snapback nhìn rất chuẩn và bụi

- Chợ phố .

- A ở đây mát ghê . nó hí hửng nói

- Ừm mày ở đây tao đi mua đồ cho con Bông cái .

- Ừm đi nhanh nha rồi đi ăn kem với tao

Từ đâu sao lưng nó có người kêu nó

- Đăng Hy

Nó quay lại theo trực giác

- Hả anh kêu tôi hả . nó chỉ vào nó hỏi người vừa mới kêu nó

- Ừm nhớ anh không . người đó hỏi

- nó ráng nặng ra người này là ai thì chợt nhớ .

- A anh là bạn của tên hách dịch đúng không

- Ừm Bảo Nam cười tươi . trong lòng tự nhiên vui vì nó nhớ ra mình

- Anh kêu tôi có gì không .

- À tại đi mua đồ thì thấy em nên kêu . Nam nói

- Vâng . nó nói rồi cười tí mắt

Nó không biết là có người tim đập bị lỗi nhịp một bên .

- À em đi ăn kem không ? Nam hỏi

- đi đi đi . nó hí hửng nói

- Ừm vậy đi
- í khoan chờ bạn em nó đi mua đồ rồi .
- Ờ từ đằng sau . Hân khều nó
- Quay lại thì thấy Hân nên nó nói .
- Đi ăn kem . nó nói
- đi với anh Nam hả , Hân hỏi
- Ừ
- ừm đi

Nam dắt hai tụi nó lại tiệm kem

Vừa mới vô thì nó thấy tên hách dịch ngồi với Quắc Bảo

Hắn với Quắc Bảo cũng ngạc nhiên

Ngồi xuống bàn thì Nam hỏi .

- Hai em ăn kem gì
- Choccola . cả hai nó đồng thanh
- Ừm
- Im lặng này giờ hắn lên tiếng
- Này cô trả nợ cho tôi đi . hắn nhìn nó nói
- trả gì ai nợ gì anh
- Hôm bữa tôi cứu cô trong Bar đó . Hắn nói
- Trả gì nó hất mặt hỏi .
- một chút cô đi với tôi
- đi với anh làm gì . nó nhăn mặt hỏi .
- để trả nợ . hắn nhún vai nói
- nó lườm hắn muốn xướt mặt
- cô cũng phải trả nợ cho tôi . Bảo nói rồi chỉ vào Hân
- Trả gì ai nợ anh . Hân nhìn Bảo hỏi
- Ở Bar . Bảo nói rồi cười
- không trả . Hân nói mặt ung dung
- CỜ... Bảo đó hòng

Thường thường thì Bảo cười hoặc nháy mắt là mấy đứa con gái đổ gục mà HÂN thì không

Ăn Kem xong

- Lên xe . hắn hất mặt nói
- Còn bạn tôi để đâu nó chỉ vào Hân .
- Bảo lo . hắn nói không thèm nhìn nó
- Đi đi tôi lo cho . Bảo cười
- Anh mà làm gì nó đừng trách tôi . nó chỉ Bảo nói .

Nó lên xe hăn hăn lao đi
còn Hân thì bắt buộc phải lên xe Bảo

Tại Biệt Thự Parl

- Nhà anh à
- ừ . hăn nói mặt vẫn lạnh băng
- Anh đưa tôi về nhà anh làm gì . nó hỏi
- Trả nợ . hăn nói chỉ vồn vẹn 2 từ
- Anh mà làm gì tôi tôi báo công an đó nha . nó chỉ mặt hăn nói
- Người cô như vậy ai thêm làm gì . hăn nhăn mày hỏi
- Anh nó gầm mặt
- Đi vô .

Nó leo đèo đi theo sau hăn

Bất chợt hăn dừng lại làm nó đâm sầm vào lưng hăn

- Uiii anh đứng lại sao không nói . nó xoa xoa mũi nó nói
- Bây giờ cô dọn dẹp từ tầng 1 đến tầng 5 đi .
- Gì tôi đâu phải trâu bò đâu . nó quát
- bây giờ cô muốn làm việc hay tôi bán cô hả
- bán bán bán nó lấp bắp

Bộ dạng của nó làm cho hăn xém phì cười nhưng hăn kìm lại được

- Rồi dọn dẹp thì dọn dẹp sợ gì
- Ừ cô làm đi làm xong mới được về . Hăn nói xong lại salon ngồi rồi bật tv lên coi
- Đồ hách dịch nó rửa trong miệng

3 Tiếng sau .

- phù còn 1 tầng nữa là phòng của hăn nó cười gianh .
- nó quậy tung phòng của hăn
- Xong rồi . nó cười tít mắt

Tim hăn lại đập lạch nhịch

trong lòng thầm nghĩ chắc mình bị bệnh tim rồi

- Tôi sẽ kiểm tra

Kiểm tra xong còn phòng của hăn

Hăn từ trên lầu chạy xuống

- Cô ... ai cho cô quậy phòng tôi
- ủa tôi đâu có làm gì đâu nó chớp mắt
- có cần tôi cho cô coi bằng chứng không
- đâu cho tôi coi

- hấn đưa cho nó coi cái máy quay
 - nó hả hốc mồm nó ko nghĩ phòng hấn lại có camera
 - tôi sẽ đem lên công an vì tội cô dám phá nhà của tôi
 - nó lấp bắp ... thoi tôi xin lỗi
 - được cô muốn chuộc lỗi không ?
 - Nó gập đầu
 - Mai tôi sẽ cho cô coi những gì cô sẽ chuộc tội bây giờ cô lên phòng tôi dọn dẹp lại . hấn nói
 nó bèn lên phòng hấn dọn dẹp lại bãi chiến trường nó gây ra
 30 phút sao hấn lên phòng hấn thì ...
 Nó đang ngủ trên giường của hấn .
 Tự giác hấn tiến lại gần vuốt nhẹ gương mặt tựa thiên thần của nó
 và bật giác hấn cúi xuống hôn nhẹ lên má nó

5. Chương Hợp Đồng

Sáng hôm sau

- Oápppp . Đăng Hy ngáp một cái thật dài
 - Aaaaaaaaa
 - Chuyện gì thế . Từ ngoài cửa Triết Minh chạy vào hỏi nó
 - Sao tôi ngủ ở đây ... đồ tôi sao .. sao .. sao ... Aaaaaa anh làm gì tôi . Đăng Hy mếu
 - Trời cô có cần phải la lên như vậy không? . Tối qua cô ngủ ở quên ở nhà tôi báo hại tôi phải ngủ phòng khác . Triết Minh nói .
 - Vậy đồ tôi sao .. sao mặc đồ khác . Đăng Hy hỏi
 - Thì tôi thay cho cô . Tôi thấy người cô nhiều mồ hôi quá nên thay mặc công làm bẩn giường của tôi . Triết Minh cười nói .
 - Anh ... Anh... Anh . Nó lấp bắp
 - Thôi cô xuống nhà rồi tôi đưa cô về ... à đây là HỢP ĐỒNG của cô . Nói rồi Triết Minh thấy Hợp Đồng xuống giường cho nó .
 Nó cầm Hợp Đồng lên đọc ...
 - 1 . Trương Đăng Hy phải nghe theo Đặng Triết Minh .
 2. Triết Minh nói gì Đăng HY phải làm theo cải lời
 3
 4.....
 5.....
 6 Triết Minh kêu là phải có mặt ngay .
 7 Phải xưng anh kêu em .
 8.....

9.....

10.....

- Gì sao giống tôi làm Oshin cho anh quá vậy . Đăng Hy nhúu mày nói

- Đúng . Triết Minh nhún vai nói

- Anh Đăng Hy đờ hòng

- Cô phải làm giống như Hợp Đồng nếu làm trái thì cuộn băng này sẽ lên công an . Nói rồi hắn quay lưng xuống nhà

Xuống tới nhà dưới

- Dạ chào dì . Đăng Hy cười

- Dạ chào tiểu thư . Vú nói rồi cuối đầu chào

- Dạ đừng kiêu con là Tiểu Thư cứ kiêu con là Đăng Hy à mà dì ơi hồi tối dì có ở đây không . Nó hỏi

- Dạ có có gì không tiểu thư

- Dì có biết ai thay đồ cho con không . Đăng Hy nói vừa đỏ mặt

- Dạ tôi thay đồ cho tiểu thư . Vú cười nói

Nghe xong Đăng Hy phở phào nhẹ nhõm

- Dạ con cảm ơn . Con đi đây .

- Dạ .

Ra xe Triết Minh .

- Đây chở tôi về nhanh . Đăng Hy nói

- Coi lại điều 7 trong hợp đồng

- Anh..... chởemmm về . Đăng Hy mím môi nói

- Em nói gì anh nghe không gỗ . Triết Minh cười nói trong lòng bật giát giát mình vì mới thì mình cười !!!

Nụ cười của Triết Minh làm cho tim nó đập lạch một bên .

- Nói rồi không nói lại . nó lườm hắn nói

- Anh không nghe . Hắn mím môi thật chắc để không cười ra tiếng .

- Anh đưa em về . nó quát .

- hahaha cuối cùng cũng không nhịn cười được Triết Minh cũng bật thành tiếng .

- Lên xe . nói rồi hất mặt ra hiệu cho nó lên xe

Chiếc xe lamborghini phóng nhanh trên đường .

- Anh chạy chậm lại được không . Nó nói .

- Như vậy là chậm rồi .

Tại Biệt Thự Chenl

- Vô nhà thay đồ rồi ra đây nhanh lên . Hắn nói giọng ra lệnh

- Gì đi nữa á . Nó nhăn mặt hỏi

- Điều 1 trong Hợp Đồng .

- Được rồi chờ một chút . Nó ầm ỨC đi vô nhà

5 Phúc sau .

Nó mặt một chiếc váy yếm xòe đen áo thun trắng ở trong mang giày pata nhìn nó đáng yêu cực .

Hắn nhìn nó đơ 3s . (mê gái haha)

- Xong rồi lên xe mau . hắn mở cửa xe cho nó .

Tại nhà hàng Dakshin .

- Đưa em vô đây làm gì . nó giựt giựt tay áo Triết Minh hỏi .

- Vô đi có bạn em ở trong này . Hắn nói rồi chỉ về hướng Quốc Bảo

Nhìn theo tay Triết Minh thì nó thấy Hân vừa thấy HÂN nó chạy nhanh lại hỏi.

- Ê Hân hôm qua hắn có đưa m về nhà không . Nó hỏi Hân

- Có hôm qua sao mày không về nhà . Hân hỏi nó

- À tại có người bắt tao làm Oshin lau nhà từ tầng đến tầng 5 . nói rồi nó lườm hắn .

- Gì mày lau nhà á . Hân kinh ngạc hỏi .

- Ủ mà hôm qua mày làm gì tao gọi sao không bắt máy . Nó khều Hân .

Nó hỏi xong tự nhiên mặt Hân đỏ lên .

- Gì vậy tự nhiên mặt mày đỏ au lên vậy . nó sờ mặt Hân nói

Tối hôm qua

- Nè anh đưa tôi lại đây làm gì . Hân nói

- Thì em phải trả nợ cho anh . Bảo cười nói

- Trả gì ai nợ anh . Hân lườm Bảo nói

- O.... Bảo đó hòng

- Tôi đi về . Nói rồi HÂN quay người bước ra khỏi cửa .

Bảo nắm tay Hân quay lại vì mất đà Bảo té xuống nền nhà Hân té theo tại vì mất đà nên Hân nằm xấp lên người Bảo và môi kề môi (haha do t/g xấp đặt á)

Hiện Tại

- Nè Hân Nó lay lay Hân

- HẢ . Hân bị kéo về hiện tại

- Mày làm gì mất hồn vậy . nó nhúu mày hỏi

- Không gì .

- hai em ăn gì . Bảo Nam nói

- Gì cũng được ạ . nó với Hân đồng thanh

Ăn xong Bảo Nam nói .

- À một tuần nữa anh đi qua Mỹ , hai em đi biển với tụi anh không coi như tiễn anh đi . Nam cười nói

- Hả sao đi vậy anh còn việc học ? nó hỏi

- À tại anh có công việc bên đó . Nam nói

- À

- Vậy hai em đi không ? đi Biển . Nam hỏi

- đi đi đi . Hân hí hửng nói .

- Dạ đi . nó cười nói

- Ủm vậy bây giờ đi luôn nha mình đi sớm mới chơi được nhieu

- HẢ còn học thì sao anh ? nó vs Hân hỏi

- Đi đi có gì xin Triết Minh kìa . Hân nói

- Ờ ha . Nó ngẫm nghĩ

- Đi vậy tụi em về lấy đồ nha . Hân nói

- Ủm mà xe đâu tụi em đi

- ờ em quên mất

- Lên xe anh đi anh cũng về lấy đồ nè chung đường mà . Bảo nói rồi nhìn Hân

- Không thêm . Hân bểu môi nói

- Thôi em đi lên xe Bảo nó chở về lấy đồ luôn . Nam nói

- Vâng . Hân gập đầu

- Em xe anh chở về lấy đồ . Nam chỉ vào nó nói

Người im lặng nãy giờ lên tiếng

- Triết Minh đứng phắc dậy nói .

- Đi theo anh về lấy đồ

- chưa kịp nói gì thì tay nó đã bị hấn nắm đi ra xe

Lấy đồ xong .

- Đi thôi . Bảo nói với cả Đám .

- ủa anh Nam đâu? . nó hỏi

- Nam tới sau Nam đi kêu Thái Linh đi cùng

- Yeahh có chị Thái LInh nữa . nó cười tít mắt

- Ủmmm đi thôi

Hai chiếc lamborghini màu đỏ đen . phóng ga đi ra biển .

6. Chương Cảm Giác Kỳ La !

Tại Biển

- Aaaa tới nơi rồi . Nó thích thú nói

- Ủa sao chị Thái Linh với anh Bảo Nam chưa tới . Hân hỏi .

- Ủ ha sao chưa tới nhĩ ? . nó gật gù nói

- Tới rồi kìa . Triết Minh nói rồi chỉ chiếc xe lamborghini màu trắng đang chạy tới .

- Aaa chị Linh . nó nắm tay Linh lắc lắc .

Linh cười nhìn nó .

- Thôi bây giờ vô nhà đi .

- Ủa nhà ai vậy ? . Nó hỏi .

- Nhà anh . Hân nói

- Gì anh làm gì có nhà lớn như thế . Nó bểu môi nói

Nghe xong câu nói của nó cả đám bật cười .

- Thôi em đi tắm nha rồi em ra biển nữa . nó cười nói

- Ủ em cũng đi tắm luôn đây . Hân nói

Tại bãi biển

Thái Linh và Bảo Nam đi mua bia và đồ ăn .

Còn Quốc Bảo thì lẻo đẻo đi theo Trúc Hân

Còn nó với hân đi dạo biển

- Aaaa đã quá lâu rồi mới được đi biển . Nó cười tít mắt nói

- Em thích Biển à . Hân vừa đi vừa hỏi nó

- Ủ cực thích là đằng khác . nó nói

- Ủm ...

Từ đằng sau có một cô gái chạy đến ôm chầm lấy Triết Minh .

- Anh Minh . Cô gái đó nói

- Bị bắt ngờ nên Triết Minh phản ứng không kịp .

Khi thấy cô gái đó ôm Triết Minh trong tim Đằng Hy có gì đó nhói lên .

- Sao cô lại ở đây Tiểu Thanh !

- Em mới về nước nghe Vú nói anh đi Biển nên em biết là ở đây nên ra đây . Tiểu Thanh cười

- Có chuyện gì không . Triết Minh lạnh lùng nói

- Em nhớ anh nên về đây mà . Tiểu Thanh bị Triết Minh nói lạnh lùng nên hơi ngại

- Cô là ai ? Tiểu Thanh chỉ Đằng Hy hỏi .

- Là .. . Triết Minh chưa kịp nói gì thì bị Đằng Hy cướp lời nói .

- À không có gì ... hai người cứ nói chuyện đi tôi đi trước . Nói rồi Đằng Hy quay lưng đi .

- Cô làm gì ở đây . Triết Minh lạnh lùng hỏi

- Thì em nhớ anh nên về . Vừa nói vừa nắm tay Triết Minh nụng nịu .

- Đi về đi . Nói rồi Triết Minh giựt phắc cánh tay ra .

Bị từ chối trong lòng bực tức nhưng cũng kiềm lại

- Em chờ anh về . Nói rồi cô gái đó quay lưng đi .

- Đi theo tôi hoài vậy . Hân hỏi .

- Thích đi . Bảo cười nói .

- Đồ Khùng . nói rồi Hân quay lưng đi

Hân vừa quay lưng đi thì bị Bảo nắm tay giựt lại nói

- Anh thích em . Bảo nói .

Hân đỏ mặt không nói gì (thật ra thích người ta lâu rồi mà làm bộ)

- Làm bạn gái anh nha . Bảo nói tiếp .

Hân không nói gì chỉ gập đầu .

Hân gập đầu xong Bảo cuối xuống (cấm trẻ em dưới 16 tuổi haha)

Sau khi Tiểu Thanh đi Triết Minh chạy theo

- Đằng Hy . Triết Minh kêu .

- Đã nghe Triết Minh kêu nhưng đằng Hy không quay lại .

CUỐI cùng cũng bắt được Đằng Hy Triết Minh nói

- Này sao em dám nói là không quen biết gì hả . Triết Minh cáu .

- Thì tôi thấy anh đang nói chuyện với người yêu mà tôi phải nói vậy mắc công cô ta ghen thì sao . Đằng Hy nói

- Em bị khủng hoảng cái gì mà người yêu chứ . Triết Minh nhăn mặt nói .

- không đúng sao em nhớ anh nữa chứ . trong lòng không hiểu sao nó có thái độ như thế .

Triết Minh cười trong lòng vì thái độ của nó

- Thôi tôi đi đây nói rồi nó quay lưng đi .

Triết Minh nắm kịp tay nó kéo nó quay về phía hắn .

- Đây là hình phạt dành cho em dám suy nghĩ lung tung . Nói rồi Triết Minh cúi xuống sát mặt nó .

Bây giờ hai khuôn mặt chỉ cách nhau 1cm . Nó có thể nhận thấy hơi thở của hắn . Nó cảm giác rất an toàn khi trong vòng tay của hắn . Và rồi môi kề môi

Trong tim nó đập rộn nhịp . Và hắn cũng vậy . vốn dĩ chỉ đùa nó nhưng không biết sao hắn đã cúi xuống hôn nó

Nụ hôn rất nhẹ nhàng và ấm áp .

Cuối cùng hắn cũng buông nó ra .

- Aaaa anh trả First kiss của tôi đây huhu . Nó mếu .

Đang vui còn vui thêm vì đây là First kiss của nó .

- Phì Triết Minh phì cười .

- Anh cười gì huhu trả First kiss đây .

- Vậy anh hôn nữa nhé . Hắn cười gian

- O thôi không cần . nó cuống

- hahaha . Triết Minh cười làm cho nó thêm ngượng

7. Chương Ký Ưc Ủa Về .

Về nhà

Triết Minh nằm trên ghế sofa ... mắt đưa xa về nơi nào đó chợt ký ức 1 năm trước ùa về .

- Mình chia tay đi . Cô gái đó nói

- Tại sao . Chàng trai đó chỉ buông hai từ đôi mắt nhìn về phía xa toát lên vẻ lạnh lùng .
- Đơn giản thôi Anh Chấn Hào lo được cho tôi nhiều hơn anh và tôi yêu Chấn Hào chứ không phải anh tôi chỉ lợi dụng anh thôi . Cô gái đó nói như ngàn mũi tên đâm vào ngực chàng trai đó .

Nói rồi cô gái đó bước đi

- Tiền của tôi không lo được cho em sao? . Chàng trai đó hét lên.

Cô gái đó không nói gì chỉ bước lên chiếc xe đang chờ sẵn .

Chàng trai như chết lặng và rồi cũng cười khinh bỉ rồi quay lưng bước đi ...

Từ ngày đó chàng trai sống trong cô quạnh ăn chơi tay chơi sát gái lạnh lùng tàn nhẫn và anh đã là Thủ Lĩnh của Sói Đen

Chàng trai đó là Triết Minh và cô gái đó là Tiểu Thanh !!!

Hiện tại

Triết Minh lắc đầu để không nhớ những kí ức đó .

Anh bấm số gọi cho Đằng Hy .

- Tới nhà anh ngay .

- “ ... ”

- Nhanh điều 1 trong hợp đồng .

- “ ... ”

- Cho em 10p .

Từ ngày Quốc Bảo tỏ tình với Trúc Hân thì hai người họ đi chơi chung với nhau nhiều hơn nhưng hôm nay Hân vô tình nghe một cuộc nói chuyện của Bảo !!!

Mọi hôm Bảo đều đến nhà Hân nhưng hôm nay cô tự làm đồ ăn đem đến nhà Bảo và vô tình

- Gì ... trời ạ tao chỉ quen con đó chơi thôi . Bảo nói với người trong điện thoại .

- “ ... ”

- Mà thích không tao ày chơi . Bảo nói rồi cười lớn

- “ ... ”

- Tao chỉ chơi vài ngày chán rồi tao đá thôi mà nghỉ tao là ai chứ . Bảo nói .

Nghe tới đây Hân buông hợp cơm xuống .

Bảo trong phòng nghe thấy tiếng động liền chạy ra ngoài , vừa ra ngoài thì thấy Hân đã chạy ra khỏi cửa .

- Chết Tiệt . Bảo đá vào cửa . Xong lấy điện thoại ra gọi cho Hân nhưng Hân không nghe máy . Bảo liền bấm số của Triết Minh .

- Này anh có biết em đang ngủ không hả . Đằng Hy quát .

.- Không .

- Anh ...

Reng Reng

- Chuyện gì . Triết Minh bắt máy .

- “...”

- Gì . nói rồi Triết Minh quay qua nhìn nó .

- Được rồi tao qua liền .

- Chuyện gì thế . nó nhìn Triết Minh hỏi

- Trúc Hân

- Hân nó làm sao . Đằng Hy như đờ người

- Đi đi lại lại nhà Bảo nhanh . Triết Minh nói

Triết Minh lấy điện thoại ra gọi cho Bảo Nam với Thái Linh kêu tới nhà Bảo .

Sau khi nghe xong câu chuyện của Bảo nói với ai đó thì trong tim Hân như ngàn mũi kim đâm vào nó chạy nhanh ra cửa nó chạy mãi thì trời đổ mưa ... nhiều người núp vào hai ven đường để trú còn nó nó cứ chạy ... có lẽ nó yêu Bảo thật rồi .

Nó cứ chạy nó cũng không biết chạy đi đâu nó chỉ cần biết chạy để trốn tránh những lời Bảo vừa nói .

Cuối cùng nó ngồi thụp xuống và khóc nó khóc nó khóc cho tới khi trời ngừng mưa .

- Anh làm gì nó vậy hả . Đằng Hy quát chỉ thẳng vào mặt Bảo nói .

Bảo kể hết câu chuyện ọi người nghe . người trong cuộc điện thoại Bảo nói chuyện chỉ là một con nhỏ trong Bar Bảo gặp vì lúc đó Bảo đang uống . Bảo chỉ qen qà đường bỏ cô ta xong Bảo mới tỏ tình với Hân Bảo yêu Hân thật lòng

- Trời tạnh mưa rồi đi tìm Hân nhanh lên . Thái Linh nói

Nói rồi cả đám lên xe chạy đi tìm Hân khắp nơi nhưng không có cuối cùng thì ...

- Hân kia đúng không . Thái Linh chỉ cô gái đang trước đang chuẩn bị qua đường .

- Đúng rồi Hân đúng nó rồi . Nó nói

- Hân ... Hân ... Hân . nó kêu nhưng vô ích cô gái đang trước vẫn đi thẳng ...

Kéttttt Rầm

Nó như điên người vì cô gái đang trước cứ đi thẳng mà không nhìn cứ đâm thẳng ra quốc lộ và rồi

Chỉ đến đây nó đã ngất ... Triết Minh đứng kể nó nên đã đỡ được nó .

Bảo cũng bất động ...

Một người rồi hai người từ từ lại coi cô gái xấu số vì bị xe tải tông

Bảo chạy đến nhanh chỗ xảy ra tai nạn

Thì trước mắt Bảo không phải là Hân nhìn từ đằng sau thì rất giống

Bất chợt Thái Linh chỉ phía tay phải của Bảo ...

Thì Bảo thấy Hân .

Bảo , Thái Linh , Bảo Nam chạy nhanh đến đó .

- Hân ... Thái Linh lay lay Hân

- Trời sao em nóng vậy nè ... Thái Linh hoảng hốt

Bảo chưa kịp ôm Hân thì Hân đã ngất ...

Bệnh Viện .

Nó được vào phòng hồi sức vì bị chấn động ...

Còn Hân được vào phòng riêng vì nó bị bệnh .. người nó nóng hực như lửa vì phải dầm mưa và bụng đói từ sáng nên nó bị kiệt sức ...

Nó tỉnh dậy thì thấy Triết Minh ngồi kế bên nó .

Ngồi dậy thì bị Triết Minh kéo xuống

- Hân nó đâu rồi nói cho em biết Hân nó có bị gì không . nó lay Triết Minh hỏi
- Em nằm xuống trước đi .. người đó không phải là Hân Hân tìm thấy rồi do bị kiệt sức nên đã ngất Hân đang nằm phòng kế bên .

Vừa nói dứt lời Đăng Hy nhảy tọt xuống giường chạy sang phòng kế bên ...

- Hân mày không sao chứ . Vừa vô thì nó thấy Hân nằm quay lưng lại

HÂN nghe tiếng nó liền quay lại .

- Sao mày dại vậy mày dầm mưa cả 3 tiếng đồng hồ . nó trách Hân

Hân ôm nó khóc thút thít .

- Hân ... hân ... lừa tao ... Hân khóc ngất quãng .
- Mày không biết đầu đuôi ra sao mày đã như vậy rồi Bảo không phải như vậy mày nghe tao nói nè .

Kể toàn bộ câu chuyện cho Hân nghe . Hân không tin nên Thái Linh và Triết Minh Bảo Nam đã nói chắc cho nó .

Vì nó còn giận Bảo nên không cho Bảo vào phòng nó .

8. Chương 8

Sau khi Hân biết sự thật thì Hân cũng tha lỗi cho Bảo ... và bây giờ cặp đôi của Bảo với Hân rất tốt và rất ư là sến súa (t/g haha sến súa ba lá hẹ)

Tại trường học Parl

Cả đám tụ tập đi chung làm cho cả trường nháo nháo lên

- Aaa Anh Minh girl 1
- Anh Nam với anh Bảo kìa aaa đẹp trai quá . Girl 2
- Ủa hai nhỏ nào giống Hot Girl trường mình vậy . Girl 3
- Đúng rồi kìa con nhỏ Hân Hân gì đó sao nó tình tứ với anh Bảo của mình quá vậy . Girl 4
- Trời đừng nói anh Bảo đang quen nó nhaaa đau lòng quá huhu . Girl 5

Tại lớp 12a1

Triết Minh đang đeo tai nghe và ... Ngủ

Quốc Bảo và Bảo Nam cũng vậy .

- Học sinh ... NGHIÊM . lớp trưởng nói

Cả lớp đều đứng lên chào cô riêng 3 người họ

Cô cũng không nói gì vì nếu 3 người đó đứng lên chào cô thì trời sẽ động đất mất ...

Trên phòng Hiệu Trưởng có tiếng cô giáo nói loa lên ..

- Em Quốc Bảo lên gặp cô .

- Ôi lại chuyện gì nữa đây . Bảo ngao ngán nói .

Tại phòng hiệu trưởng

- Dạ cô kêu em . Bảo nói

- À ... em mang hồ sơ này xuống lớp 10a1 giùm cô nha .

- hử sao cô kêu em . Bảo nhăn mặt hỏi

- Tại một chút các cô đi họp hết rồi nên cô nhờ em

- Thôi cô chột nhốt 10a1 là lớp của Hân với nó nên Bảo gặp đầu liền

- À để em mang đi cho cô . Bảo cười tươi .

- Ừ cảm ơn em .

- Minh . Bảo kêu

-

- Triết Minh

-

- Đặng Triết Minh . Bảo la lên

- Gì vậy Bảo . Cô giáo hỏi nhỏ nhẹ nhưng trong lòng tức trào máu .

- Dạ không . Nói rồi Bảo lườm Triết Minh

- Gì kêu tao gì . Triết Minh mở tai nghe xuống hỏi .

- Xíu lại đây với tao . Bảo nói

- Không rảnh .

- Đi không .

- Không

- Xuống lớp 10a1 đấy . .

- Ừ đi ...

- Gì thay đổi nhanh vậy ba . Bảo cười khì khì nói .

- Cho mày nói lại . Minh lườm hất

- Ờ không gì . hì hì . Bảo cười qua chuyện

Rengg Rengg

Tiếng chuông hết giờ reo inh ỏi giải ấy bạn ” chăm học ”

- Dậy ... Hân dậy nhanh con này . Đăng Hy lay lay Trúc Hân

- Oáp ... Hân ngáp một cái thật dài ủa ra chơi rồi hử .

- Ừ .. làm gì ngủ đử vậy tối thức khuya nhẩn tin với Bảo à . Nó cười gian nhìn Hân

” Bụp ”

- Đầu nha con qĩ . Nó ôm đầu nhăn mặt nói
- Biết mà còn la lớn mày định cho nguyên lớp này xé xác bà à
- hề hề ... nó cười
- Đi ăn không xuống canteen tao đói . Hân xoa xoa bụng
- Ủ đi ... chờ tao xúu ...
- Ủa cái gì mà nháo nháo lên vậy . Hân vừa hỏi vừa nhìn xuống sân trường .
- Nghe nói có 2 anh Hot Boy lớp 12 xuống ăn ở canteen á . nói rồi cô bạn kể bên cạnh mắt hút .

Canteen

Triết Minh mặt đồng phục trường áo sơ mi trắng viền đỏ tay áo được xắn lên quần tây ôm giày sandal đen viền đỏ mái tóc được nhuộm màu xanh rêu bên tai có đeo một khuyên tai hình đầu lâu đôi mắt láo lắt tìm kiếm gì đó hai tay cho vào túi quần vẫn đeo tai phone toát lên vẻ lạnh lùng .

Quốc Bảo cũng mặc đồng phục giống Triết Minh tóc màu vàng kim giày sandal viền đỏ bên tai cũng đeo một hình đầu lâu trên mặt luôn nở nụ cười tươi làm bao nhiêu Girl đổ gục . hai tay ôm chồng hồ sơ làm bao nhiêu nàng thấy ” Sót ”

(À cho t/g nói xúu là trường Part này đồng phục riêng lớp 10 sẽ là đồng phục khác 11 cũng sẽ là đồng phục khác và 12 là đồng phục mà t/g tả ở trên từ từ t/g sẽ kể hết ^^)

Cả hai bước vô canteen bao nhiêu ánh mắt nhìn không chớp . chợt Bảo thấy 2 người nào đó quen quen thì ra là Hân với nó thấy vậy Bảo liền chạy đến ngay bàn của hai tụi nó .

- Hân .. Bảo cười rồi ngồi xuống ghế ngay bên cạnh Hân .

Hân thấy vậy cũng cười nhìn Bảo .

Còn nó vẫn đang ăn say sưa ...

Triết Minh cũng ngồi xuống ghế kế bên nó .

Nó quay qua nhìn thấy Triết Minh làm nó sặc ho sặc sụa .

- Ủa hai anh đi đâu đây . Nó hỏi rồi nhìn Bảo .
- À hiệu trưởng kêu tụi anh đem hồ sơ gì lên cho lớp em . Nói rồi Bảo chìa đồng hồ sơ lên
- À vậy để đó đi xúu em đem lên giùm cho . Hân nói .
- Ủ cũng được . Bảo cười .
- Tan học lại nhà anh . Triết Minh nói mà không nhìn Đằng Hy

Nghe vậy Đằng Hy cũng gật gù hiểu ý .

Không hiểu sao càng ngày bên cạnh Triết Minh nó có cảm giác gì kì lạ tìm nó đập loạn xạ khi thấy hân ... và hân cũng vậy

Tan Học .

Trúc Hân được Quốc Bảo chở về .

Nó thì lên xe Triết Minh chở nó lại nhà hân .

9. Chương Học Sinh Mới

Tan học hần chở nó đi siêu thị

- Này anh đi vô đây làm gì vậy . Nó gựt giựt tay áo của Triết Minh hỏi

- Đi mua đồ . chỉ nói đúng 3 từ nên nó hơi bực

- Ờ .

VỀ tới Biệt Thự Parl

- Đi nấu cơm đi anh đói rồi . Hần nói rồi ngồi lên ghế sofa xem tv

- Gì nấu cơm hả . Nó mở căng mắt ra hỏi lại

- Ủ

- Sao không tự nấu đi .

- Trong hợp đồng .

Chỉ nói 3 từ TRONG HỢP ĐỒNG là nó liền đi xuống bếp

- Anh nó ẩm ực đi xuống bếp

Nó búi tóc cao lên lộ cái cổ trắng ngần công thêm nó đang lay hoay làm cơm .

Hần nhìn nó từ đằng sau thì bật giác hần tiến lại gần nó luồn hai tay vào eo nó kê cằm lên đầu nó . Nó giật mình định quay lại thì Triết Minh nói .

- Một chút thôi .

Nó cũng đứng im lặng nó cảm giác được hơi ẩm của hần đang thổi phà vào cổ nó vòng tay găng chắc của hần làm cho nó cảm giác rất an toàn .

- Cơm chín rồi . Nó nói

- Ủ để anh dọn .

Cả hai ăn cơm cũng rất tự nhiên không có chuyện gì cả ăn cơm xong nó lên ghế nằm coi tv . Rồi thiếp đi lúc nào không hay .

Tại trường Parl .

Như thường lệ nó đi chung cùng đám của Triết Minh

Nó mặc áo sơ mi viền xanh nước tay áo được xắn lên hai bên cổ tay có 2 chiếc nơ vấy ngấn lên đầu gối giày bata trắng tóc xõa dài mang balo hình con gấu cực xinh

Trúc Hân thì mặc đồng phục y như nó giày cũng vậy tóc búi cao lên vài cọng rớt xuống mang cặp chéo quai nhìn rất xinh

Từ xa đã nhìn thấy trường láo nháo lên

Quốc Bảo hỏi thì nói là có 1 bạn nữ chuyển trường vào trường Parl học nghe tới đây Quốc Bảo và Triết Minh đứng lại .

Thì từ đằng đám đông có một cô gái chạy nhanh lại Triết Minh .

- Anh Minh . Tiểu Thanh nắm tay Triết Minh nũng nịu .

Giựt phắc tay ra đi tiếp Triết Minh không thèm để ý tới Tiểu Thanh .

Bị tỏ ra khó chịu Tiểu Thanh ngượng chín mặt .

Trong lớp 10A1

- Đây chị mới thì là ai vậy . Hân hỏi nó
- Tao không biết . Nhưng tao thấy 1 lần rồi lúc mình đi biển tiễn anh Nam .
- Ờ có gì tao hỏi Bảo .
- Ủ thôi cô vô rồi kìa .

Ra chơi .

Nó với Hân đang đứng thì Tiểu Thanh chạy lại .

- Chào em . Tiểu Thanh mỉm cười .
- Chào chị . Nó cũng cười .
- Em là bạn anh Minh hả .
- Vâng .
- Ừm anh Minh CỬA chị dạo này bị gì ý . Tiểu Thanh nhấn mạnh từ ” CỬA ”

Nó nghe vậy cũng không để ý gì nên nó chỉ cười trừ .

- à bữa nào có dịp mình đi ăn nhé . Tiểu Thanh nói
- Dạ vâng .
- Ủ thôi chị đi lại anh Minh đây . Nói rồi Tiểu Thanh bước đi trên miện nở nụ cười độc ác
- Trời bà này là gì của anh Minh vậy . Hân gãi đầu hỏi
- Chắc là người yêu nhỉ . Nó nói rồi bước vô lớp

Ra về nó qua nhà Hân chơi . Hai đứa nó đi chợ phố mua nhều đồ . mua đồ xong rồi đi ăn . rồi hai đứa nó về nhà .

- Hôm nay vui ghê . HÂN cười
- Ủ bữa nào đi tiếp .
- Chắc chắn rồi .
- Tao ngủ lại đây nha .
- Tự nhiên như ở nhà .

- Dậy dậy nhanh con này . Nó lấy Hân
- Hả tới giờ đi học rồi hả .
- Ủ nhanh còn đi không trễ đó con .
- ừ chờ tao xúi .
- Ủ nhanh Bảo của mày đợi mày ngoài cửa kìa haha .
- Con ranh tao đấm cho phát bây giờ .

(Chap này hơi nhàm tí t/g hứa những chap sau sẽ dài và hay hơn những chap trước :))

10. Chương Kế Hoạch Bắt Đầu

Tại nhà của Tiểu Thanh .

- Hahaha tao sẽ cho con ranh đó biết tay tao . Tiểu Thanh cười nói trong điện thoại .

- “ ... ”

- Đúng cứ chờ đi anh Minh sẽ lại thuộc về tao .

- “ ... ”

- Chỉ khoản 3 ngày nữa nó sẽ chết haha .

Nói rồi Tiểu Thanh cúp máy nở nụ cười độc ác .

Tại trường Parl .

- Anh Minh em có chuyện muốn nói với anh . Tiểu Thanh nói với Triết Minh

- Tôi với cô không có chuyện gì để nói .

- Anh tàng nhân như vậy sao em yêu anh mà . Tiểu Thanh ôm trầm lấy Triết Minh và đặt nụ hôn lên môi anh

Khoảnh khắc đó đã bị Đằng Hy nhìn thấy . Đúng nó đã yêu anh nhưng nó dối lòng nó yêu anh từ lúc anh hôn trộm nó . khoảnh khắc này làm tim nó như ai đang bóp chặt .

- Buông ra . Triết Minh quát . Nói rồi anh phun nước bọt sỉ nhục ả

- Đừng bao giờ đụng bàn tay bẩn thỉu của cô vào người tôi một lần nào nữa . Triết Minh quát đôi mắt màu hổ phách như muốn nổ tung vì con người trước mặt anh làm anh khinh tởm .

- Anh ... được anh sẽ phải hối hận về việc này . Nói rồi Tiểu Thanh quay đi . Đáng lẽ nó sẽ còn sống được 3 ngày mà ah dám làm vậy với tôi thì nó sẽ chết ngay

Còn nó nó đang khóc nó không biết làm gì tại sao như thế nó chỉ biết đi và đi trên phố vắng này .

Nó lôi điện thoại ra bấm số Hân lại đón nó về vì bây giờ nó không còn đủ sức đi về một mình nữa .

- Alo mày đang ở đâu lại rước tao về . Nó nói giọng mệt mỏi .

- “ ... ”

- Ở sau chợ phố .

- “ ... ”

Nói rồi nó cúp máy khoảng 5 phút sau thì Hân ở đằng sau lưng nó kêu nó

- Hy ...

Quay mặt theo phản xạ thì bất chợt có chiếc xe phóng nhanh tới

Kéttttttt Chiếc xe trắng gấp lại có hai tên bậm trợn lôi Đằng Hy lên xe Hân từ xa chứng kiến tất cả nó chỉ biết đứng nhìn khi hoàn hồn lại thì chiếc xe chạy đả xa Hân lấy điện thoại gọi cho Quốc Bảo kể đầu đuôi câu chuyện nghe xong liền gọi cho Triết Minh

5 phút sau tại chợ phố (khu sau)

- Đằng Hy đâu . Triết Minh nắm tay Hân hỏi .

- Kể lại đầu đuôi câu chuyện cho Triết Minh nghe .

- Mẹ kiếp Triết Minh chửi thề .

- À em nhớ được biển số xe Hân nói .

- Số gì . Triết Minh hỏi .

Khi nghe Đăng Hy bị bắt cóc tìm Triết Minh như ai bóp nghẹt hân yêu nó rồi yêu nó từ khi hân gặp một đứa con gái hung dữ nhưng mang vẻ đẹp thuần khiết .

Sau khi Hân nói bản số xe thì Triết Minh cho đàn em của nhóm Sói Đen tìm .

Thái Linh cũng có mặt ở đó Thái Linh cũng cho đàn em của Sói Trắng tìm tung tích của chiếc xe đó

Bảo Nam cũng bay về nước kịp thời thì nghe tin liền lái xe nhanh tới chỗ Triết Minh .

Reng Reng .

Điện Thoại của Triết Minh reng .

- Tìm được chưa Triết Minh lo lắng hỏi .

-“..”

- Mẹ kiếp lũ vô dụng .

Tiếp tục điện thoại của Thái Linh reo

- Tìm được chưa .

- “...”

tắt điện thoại quay qua nhìn Triết Minh lắc đầu .

Triết Minh đá vào ghế kế bên .

Reng Reng tiếng chuông điện thoại của Triết Minh lại reo

- Alo .

- Chắc mày đang tìm kim bảo bối của mày đúng không . giọng bên đầu dây bên kia

- Đăng Hy đâu . Mày mà làm gì Đăng Hy tao xé xác mày cho chó gặm thẳng nhai . Triết Minh gầm từng chữ

- Làm gì nóng vậy . Mày lại khu X đường A có căn nhà hoan ở đó mày sẽ được gặp con Hy nên nhớ mày chỉ được đi một mình đừng để tao biết có thêm thằng nào thì con nhỏ này sẽ chết . Nói rồi hân tắt máy .

- Chết Tiệt . Nói rồi Triết Minh cầm áo phóng lên xe phóng hút đi .

Trước khi Triết Minh đi Bảo Nam đã nghe cuộc điện thoại đó .

Tại Nhà Hoan

- Đại ca thẳng nhai đó lại kia . Một tên đàn em của hân nói .

Tên đầu đàn cười khinh rồi ngồi xuống vuốt nhẹ mặt nó .

- Bỏ của cứng tới cứng rồi kìa haha đúng là anh hùng.

- Anh Minh . Đăng Hy lay hoay nhìn vì bị bịt mắt nên nó không thấy gì cả .

Chiếc cửa của nhà kho củ bị Triết Minh đập tung ra

- Haha không hổ danh là thủ lĩnh của Sói Đen .

- Không nói nhieu Đăng Hy đâu .

- Chặc chặc từ từ đã chứ .

Từ đằng sau lưng Triết Minh có hai thằng cầm hai cây gỗ đánh vào Triết Minh do bị mất đà nên té xuống . Triết Minh đứng lên đá ngoắc chân qua đã hạ được một tên . Cầm cây gỗ lên Triết Minh đá quay qua bên tên còn lại .

- *Bộp bộp bộp* đúng là Triết Minh có khác . Haha vậy người cứ thưởng thức thêm nhé . Nói rồi khoản 15 tên bao vây Triết Minh

Khoảng 10 Phút sau Triết Minh hạ gục được 10 tên thì bị kiệt sức nên quy xuống bất chợt có 1 tên cầm cây quạt mạnh vào Vai của Triết Minh người Triết Minh bậy giờ toàn máu .

Cánh cửa nhà kho bật ra Triết Minh thấy Quốc Bảo và Bảo Nam Thái Trinh Trúc Hân và đàn em của Sói Đen và Sói Trắng

Triết Minh biết chắc Bảo Nam sẽ tìm anh trên thiết bị định vị

Chưa đầy 5 phút thì những tên còn lại đều bị hạ gục .

Bỗng nhà trong phòng ở phía cuối nhà kho bốc cháy .

Triết Minh vội đứng dậy chạy nhanh lại căn phòng phía cuối .

- Đằng Hy em có ở đó không . Triết Minh như điên hét lên vội mở cửa nhưng cửa đã khóa

- Anh Minh cứu em ... khụ ...khụ

- Chờ ở đó anh vô ngay .

Bảo Nam chạy lại cả hai cùng phá cánh cửa . cửa cuối cùng cũng mở Triết Minh lao như bay tìm kìm Đằng Hy . Nó đang ngất . Đưa nó ra tới cửa thì bỗng một khúc gỗ trên trần nhà rơi xuống người Triết Minh .

- Chết tiệt . Triết Minh đau điên .

Cuối cùng cũng đưa nó được ra ngoài .

Chiếc xe của Bảo với Nam phóng như bay tới bệnh viện .

Vì cứu nó nên Triết Nam bị thương khá nặng . Nó thì chỉ bị ngất vì khói .

Triết Minh đã 2 ngày không tỉnh nó thì cứ ngồi thờ ở đó .

- Anh à tỉnh lại đi em còn có chuyện muốn nói với anh

- “ ... ”

- Anh cứ ngủ hoài vậy anh tỉnh lại đi .

- “ .. ”

- Em còn phải nói 3 từ với anh nữa .

- “ ... ”

- Em yêu anh .

Vừa nói xong thì nó cảm giác ai đang nắm tay nó . Nó giật mình đơ cả họng .

- Anh ... anh ... anh tỉnh khi nào . Nó nói lắp bắp

- Đủ để nghe hết em nói . Triết Minh cười rồi ôm nó vào lòng .

- Nói lại anh nghe 3 từ đó đi .

- Nói gì em quên rồi . Nó đỏ mặt vùi đầu vào vai anh

- Nói đi em đừng chối .

- Emmm emm ...

- Em làm sao .

- Em Yêu Anh .

Chỉ cần nghe 3 câu đó Triết Minh ngấn mặt nó lên nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên môi nó .

Nó cũng đáp trả lại Triết Minh .

- Anh yêu em . Triết Minh nói rồi ôm nó thật chặt .

11. Chương Hạnh Phúc .

Tại biệt thự Chenl

Reng Reng ... Tiếng chuông điện thoại của nó .

Nó quơ quơ tay tìm điện thoại

- Alo ... nó ngáp dài rồi trả lời điện thoại .

- Bảo bối à em còn ngủ à xuống nhanh anh đang đợi ở dưới . Triết Minh nói .

Nó chồm ra ngoài cửa sổ thì thấy Triết Minh đang đứng dưới nhà đợi nó .

Triết Minh mặc một áo sơ mi đen xắn tay lên , quần tây đen . đôi giày cũng màu đen .

Triết Minh vẫy tay với nó cười . Nụ cười của hắn làm cho nó đơ hắn cười rất đẹp phải nó là rất là đẹp khi hắn cười rất khác với những lúc khác nụ cười của hắn như thiên thần rất cuốn hút .

Nó cũng cười đáp lại . Nó bước xuống giường vào VSCN .

Nó diện một quần short ngắn màu trắng lưng cao , áo crop top đen . giày bánh mỳ . tóc búi cao lộ cái cổ trắng ngần . nhìn nó đáng yêu cực

- Em còn đang ngủ mà . Nó phụng phịu nói .

Hắn chỉ cười vì thái độ trẻ con của nó .

- Đi công viên nha . Hắn hỏi nó

- Được á , nhưng hôm nay em phải lại cô nhi viện angel trước .

- Được , lên xe anh chờ lại đó .

- Vâng .

Cô nhi viện angel

- Aww Chị Đăng Hy . Từ phía xa có một cậu nhóc chạy tới Đăng Hy .

- Bé Đường ngoan . Đăng Hy cười xoa đầu bé Đường .

- Hôm nay chị Đăng Hy tới chơi với em hả .

- Ừ hôm nay chị tới chơi với bé Đường .

- Anh này là ai vậy chị Hy . Bé Đường chỉ vào Triết Minh nói .

- Anh này là

- Anh là chồng của chị Hy . Triết Minh cướp lời .

Nhéo vào eo Triết Minh một cái gồ đau .

- Ai cho anh nói lung tung trước mặt con nít vậy hả .

- haha không đúng à . Triết Minh cười to .

- Chị Hy nguyên 1 tuần nay bé Đường ngoan chị Hy dẫn em đi chơi đi . Bé Đường nói rồi ôm Đăng Hy .

- ừ chị sẽ dẫn bé Đường đi chơi nha .

- Dạ .

- Nhóc con qua đây anh bế . Triết Minh khó chịu khi thằng nhóc con này cứ ôm nó .

- Không chị Hy bế em thôi . Bé Đường chu mỏ nói .

- Rồi chị dẫn vô sơ xin cho bé Đường đi chơi nha .
- Gì em định cho thằng nhóc này đi cùng à . Triết Minh hỏi
- Ủ cho bé Đường đi có sao đâu .
- Không anh không đồng ý . Triết Minh nhăn mặt nói
- Em cho đi . Nó cũng không chịu thua nên cãi lại .
- Được rồi cho đi thì cho đi . Triết Minh thở dài .

Bất chợt Đằng Hy nhón chân lên hôn vào má Triết Minh một cái rồi chạy vô theo Bé Đường để xin sơ .

Đứng bất động 3s vì Đằng Hy tự hôn hấn .

Rồi mỉm cười .

Tại công viên .

Nó thì nắm tay hấn , còn hấn thì để Bé Đường lên cổ dắt đi coi sở thú . Nhìn vào chẳng khác gì 1 gia đình cả .

- Chị Hy em muốn ăn kem .
- Ủ chờ chị một chút chị đi mua cho .
- Để anh đi cho em ở đây đi .
- Ủm cũng được .

Chạy đi mua kem chị bán hàng nhìn hấn không chớp mắt .

- Em mua kem gì . Chị bán hàng nói giọng ngọt như mía .
- Cho 2 cây kem socola . Hấn không màng để ý gì cả .
- Của em đây . Chị bán hàng vẫn nhìn nó không chớp mắt .

Lấy kem rồi chạy lại chỗ nó .

- Kem của em .
- hình như chị bán hàng thích anh thì phải chị cứ nhìn ăn miết . Nó khó chịu hồi .
- haha em ghen à bảo bối . Hấn cười
- ai thèm ghen cơ chứ . Nói rồi quay mặt lại cho bé Đường coi thú .
- Ăn không có chìa kem ra hỏi hấn .

Không nói gì hấn bất chợt đưa mặt vô sát nó và hôn một cái .

- Ăn bằng kiểu này ngon hơn . Hấn cười
- Anh ... có con nít ở đây nha . Nó đỏ mặt nói
- Em đỏ mặt rồi kìa . Hấn chọc nó
- Không nói chuyện với anh nữa .

Chơi xong hấn chờ bé Đường về .

Còn nó hấn chở về nhà nó .

- Em về nha .
- Ủ mai anh lại đón đi học.
- Vâng

Nói rồi nó quay vào nhà thì điện thoại Triết Minh reo

- Alo ... chờ về thái độ lạnh như băng của hấn

- Anh Minh em tìm được tên bắt chị Hy rồi .

- Được để đó anh về ngay . Nói rồi đôi mắt màu hổ phách của hấn đỏ lên nhớ lại cảnh tượng hấn suýt mất nó hấn như phát điên lập tức chạy xe về trong nhóm Sói Đen

Tại căn cứ của Sói Đen

Hấn vừa bước vào thì có Thái Linh ở đó .

- Anh hai . cả đám đàn em của Sói Đen cuối chào hấn

- Ủ . Hấn đâu .

- Dạ đây . nói rồi tên đàn em của hấn lôi ra tên cầm đầu bắt cóc Đằng Hy

- Anh Minh tha em ... em không cố ý có người sai em nên em

Hấn liền khóc lóc xin tha

- Ai kêu mày làm chuyện đó .

- dạ ... dạ ... dạ

-Nói . Thái Linh giận dữ tát cho tên đó một cái vì hấn mà em cô suýt mất mạng

- Dạ ... là ... Tiểu Thanh ạ

- Biết Ngay là ả . Thái Linh nguyền rủa nói .

- Dạ anh Minh tha em ... không có lần sau đâu ạ ... hấn rung cậm cập nói

- Tha ... Hấn nói lại câu nói đó

- Dạ em chừa rồi anh Minh tha cho em ...

Triết Minh hất mặt ra hiệu cho đàn em biết .

Tên đàn em hiểu ý gật đầu .

Bằngggg . Tiếng súng nổ lên .

Một vũng máu chảy dài .

Tên đó đã chết .

Xong chuyện hấn và Thái Linh đi ra về để cho đàn em dọn dẹp sạch chỗ đó

Hấn tự hứa ai đụng đến Đằng Hy thì sẽ không yên với hấn bất kể ai

Còn Thái Linh , Thái Linh sẽ giết ả Tiểu Thanh !!!

12. Chương 12

Tại Trường Học Parl

- Chiều nay đi chơi không . Hân ngồi kế bên hỏi nó

- Không , chiều nay tao còn học bài 1 tuần nữa thi rồi mày cũng lo học đi . Vừa nói nó vừa cậm cuội vô cuốn vở .

- Biết rồi . Vậy là mày không đi phải không . Hân hỏi lại

- Không

- chắc chắc tiết quá tao định khao mây kem với kẹo bông nửa đấy . Hân dả bộ lắc đầu
- Gì ... Thật không . Nó nắm tay con bạn nó hỏi
- Không hahaha . Hân phì cười .
- A mây dám gạt bà ... ày chết ... nói rồi nó chọt lét Hân .
- Haha ... tha tao .. tao chừa ... Hân cười ngất quảng nói .

Reng Reng

Tiếng chuông điện thoại nó reo

Số của Triết Minh .

- Alo .
- Xuống nhà đi anh đang ở dưới
- VẦng . Nói rồi nó chạy xuống nhà .

- Đi chơi với anh . Hấn nói rồi vòng tay qua eo nó .
- Không được em còn phải ôn thi .
- Khỏi cần học anh sẽ cho em lên lớp. Hấn tì cằm vào đầu nó ngửi mùi hương tóc của nó .
- Không cần em sẽ tự học không giống anh .
- Một ngày thôi ..

Nó nhận ra hôm nay hấn khác với mọi hôm . Nó quay người lại hỏi .

- Hôm nay anh bị gì à . Nó nheo mắt nhìn
- Không anh nhớ em thôi .
- Thật không .Nó hoài nghi nhìn thẳng vào mắt hấn
- Thật . Hấn nói mà quay mặt đi tránh ánh mắt của nó .
- Được rồi hôm nay thôi , chờ em một tí em thay đồ .

Nói xong nó chạy nhanh lên nhà .

khoảng 10 phút sau .

- Xong rồi đi thôi . Nó cười nhìn hấn
- Ừm .

- Anh đưa em đi đâu vậy ? Nó nhìn cảnh vật xung quanh quen thuộc .
- Biển .
- Biển . bãi biển hôm trước mình tiễn anh Nam đi à ?
- .
- Ừm .

Xuống tới biển nó cười thích thú .

- A ,, thích thật . Nó cười nhìn hấn

Hấn cũng cười nhìn nó . Rồi vòng tay qua ôm nó .

Nó và hắn ngồi trước biển ...

Bất chợt hắn quay qua hôn nó , nó hơi giật mình nhưng nó vẫn đáp trả lại hắn nụ hôn rất say đắm hai người luyến vào nhau nó gần như hết hơi thì hắn mới buông nó ra .

- Anh yêu em . Nói rồi hắn ôm nó thật chặt .

- Hôm nay anh bị gì à ... nói em nghe đi . Nó thấy biểu hiện của hắn khác như mọi ngày .

- Không gì cả em cứ ngồi yên đi .

Nghe lời hắn nó ngồi dựa đầu vào hắn rồi ngủ thiếp đi .

- Anh Yêu Em . Nói xong hắn cúi người xuống đặt nhẹ nụ hôn lên môi nó .

13. Chương Thay Đổi Bất Chợt

Tại biệt thự Chenl

- Con kia mày đi gì tới giờ mới về hả . Hân chống nạnh nói

- Hề hề , tao ngủ quên nên về trễ . Nó xua xua tay cười nói .

- Mày hứa với tao đi mua đồ mà sao mày thất hứa hả QUÂN KHỐN NẠN .

- chắc chắc bình tĩnh nhaaaaa .

- Xì tha mày lần này thôi nha con , bây giờ đi mua đồ với tao nhanh .

- Vângggg biếc rồi . Nó ngán ngẩm trả lời .

Khu mua sắm .

- Đi nhanh lên con này .

- Từ từ mày mua gì lắm thế . Nó cáu

- Gì nhieu đây mà nhieu chỉ có 4 cái đầm 3 đôi giày 8 cái áo 10 cái quần ...

- Thôi thôi mày kể đến sáng mai à .

- Ế ... ai giống Triết Minh thế . Hân chỉ nói .

Quay lại thì nó thấy đúng là Triết Minh định chạy lại chỗ Triết Minh thì chợt lại nó thấy có một người con gái khác đang ôm eo anh , anh còn cúi xuống hôn cô ta . Cô ta mặc một chiếc đầm ống màu đỏ rất sexy tóc vàng mắt xanh hình như là người lai .

Bỗng tim Đằng Hy như có ai đang bóp nghẹt .

- Trời ... Hân ngạc nhiên thốt lên .

- Đi ... mày đi theo tao . Hân kéo nó về phía Triết Minh .

- Đây Triết Minh . Hân giựt phắc tay Triết Minh lại .

Quay qua khuôn mặt Triết Minh rất thản nhiên .

- Gì . Triết Minh chỉ trả lời đúng 1 câu làm cho Hân tức điên lên .

- Chuyện này là sao . Hân chỉ vào người con gái kế bên Triết Minh hỏi .

- Cô ấy là người yêu tôi . Nói rồi Triết Minh liếc nhìn nó .

- Gì ... Người Yêu ... thế Đằng Hy là gì của anh . Hân tức sôi máu .

- Cô ta chỉ là qua đường thôi chẳng là gì cả. Nói rồi Triết Minh nhếch mép cười khinh

Những câu nói của anh làm tim nó như ai đang cứa nhều nhất vào tim nó . Bất chợt những giọt nước mắt nó lãng trên mặt nó .

- Anh ... nghe xong Hân dơ tay định tát Triết Minh thì bị nó chặn lại .

- Thôi ... đừng làm lớn chuyện mình về thôi . Nó nói ngắt từng đoạn .

- Về gì tao phải cho hân biết tay . Hân quát

- Thôi về ... mà nghe tao không .

- Mà thiệt tình .

Không đợi Hân nói gì nó chạy nhanh ra cửa . Nước mắt nó tuôn ra hai bên mắt .

- Anh ... được lắm chờ đó đi đồ khốn . Hân gầm từng chữ chỉ thẳng vào mặt Triết Minh .

Không nói gì chỉ nhếch mép nhìn Hân .

Hân bây giờ muốn lao vào hân đâm đá hân nhưng vì nó chạy ra ngoài nên Hân chạy nhanh ra phía nó .

Nhìn theo hướng nó chạy hân biết nó rất đau hân muốn chạy lại ôm chầm lấy nó ... nhưng không thể .

- Buông tay ra . Hân thay đổi 90 độ nói với người kế bên .

Cô ta là Amy người mà mẹ hân muốn hân lấy làm vợ

- Cô ấy cũng rất xinh . Amy cười nói .

Hân không nói gì chỉ bước ra phía cửa .

Biệt thự Chenl

Nó khóc nguyên buổi tối mắt sưng húp lên .

- Mà đừng có như vậy nữa hạng người đó không đáng .

- “ ... ”

- Mà như vậy hoài đừng nói chuyện với tao .

- “ ... ”

Bing bong ,

Thái Linh , Quốc Bảo , Bảo Nam . Đứng trước nhà nó nghe Hân nói Bảo Nam lập tức bay về anh thương nó như em gái của mình .

- Đằng Hy à ăn chút gì đi . Thái Linh khuyên nó .

- Chuyện này là sao Triết Minh đau phải người như thế . Bảo nói

- Không phải như thế chứ là gì em tận mắt thấy nhá . Hân cãi lại

- Đúng là thằng Minh nó không phải như vậy đâu . Bảo Nam nói .

- Nhưng em thấy gồ gề mà anh . Hân nói

- Bây giờ em ăn chút gì đi mai em còn phải đi thi .

Nó gượng dậy ăn chút cháo vì mai nó còn phải thi.

Còn hân hân đang trong Bar hân nhớ lại cảnh tượng đó lúc nó khóc hân đau lòng không tả nổi .

Trường Parl

Nó thì xong đang bước đi trên phố thì có một cô gái tóc vàng chạy đến .

- Cô là Đăng Hy ?

- Vâng . Nó nhìn cô gái đó rất quen

Chợt nhớ lại tối hôm kia . Là cô gái đó .

- Tôi nói chuyện với cô được chứ ? . Amy hỏi

- Được .

- Vậy ta qua quán cafe bên kia nói chuyện .

Đi theo Amy nó ngồi xuống .

- Có chuyện gì .

- Cô và anh Minh là gì của nhau .

- Không gì cả .

- Tôi chỉ muốn nói với cô là tôi và anh Minh sẽ đám cưới . Nên mong cô đừng lại gần anh Minh .

Chợt khựng lại khi nghe từ Đám cưới . Nhưng nó cũng gấp đầu .

- Được . Xong chuyện rồi đúng không ?

- Đúng .

- Vậy tôi về đây . À ... chúc hai người hạnh phúc . Nói rồi nó bước nhanh ra khỏi đó .

Biệt thự Chenl

- Gì ... mà qua Mỹ .

- Ủ .

- Mà chắc chưa

- Rồi .

- Mà nói ba mẹ mà chưa ba mẹ mà à đi không .

- Tao hỏi rồi và ba mẹ tao đồng ý .

- Mà đi bao giờ mà mới về .

- Khoảng 4 5 năm gì đó .

- What ... 4 5 năm mà đùa tao à

- Không đùa ... và chuyện này mà không được nói ai hết .

- Còn chị Linh ..

- Chị Linh thì có thể ... tao tin mà với chị Linh .

- Chừng nào mà đi .

- Tối nay .

- Sao nhanh vậy ... vậy tao kêu chị Linh lại nha

- Ủ ...

15 Phút sau

- Em đi thật à . Thái Linh nắm tay nó nói

- Vâng ...

- Ủm ... nói rồi Thái Linh ôm chầm lấy nó Hân cũng ôm nó theo . +

Nó cố ngăn những giọt nước mắt trên khuôn mặt của nó .

Tại sân bay .

- Em đi đây . Nó kéo vali đi thẳng vào trong .

Linh và Hân chỉ kịp vẫy tay chào nó .

Nó lôi điện thoại ra bấm .

” Mọi người ở lại vui vẻ 5 năm nữa em sẽ về ” nó gửi cùng lúc cho Bảo Nam , Quốc Bảo , Thái Linh , Trúc Hân .

Còn hân nó nhắn cho hân khác

” Anh ở lại vui vẻ , hạnh phúc nhé ! ”

Xong nó tắt nguồn điện thoại

14. Chương 14

Biệt Thự Parl

Tiếng chuông điện thoại hân reo lên .

Mở điện thoại ra thì hân thấy tin nhắn của nó .

” Anh ở lại vui vẻ , hạnh phúc nhé! ”

Hân đứng chôn chân tại chỗ . Hân định đi tìm nó và nói hết mọi việc cho nó nghe , hân và Amy cũng sẽ không dám cười hân đã nói chuyện với Amy về mọi thứ , nhưng rồi hân chậm một bước .

Hân lao như bay ra ngoài phóng xe chạy vụt qua nhà Trúc Hân .

- Đã nói là tôi không biết . Hân nói

- Cô biết ... nói cho tôi nghe Đằng Hy ở đâu . Hân siết tay Hân nói

- Anh không đáng để biết nó đang ở đâu chính anh , chính anh đã làm nó tổn thương . Hân nói như muốn khóc .

- Không ... chưa nói hết câu Hân đã đẩy hân ra khỏi cửa nhà .

- Anh đi về đi ... và anh cũng sẽ chẳng bao giờ thấy được nó nữa . Nói rồi Hân đóng sầm cửa lại .

Hân đi tìm nó tìm mọi thứ có liên quan đến nó nhưng vô vọng .

Kể cả hân đến tìm ba mẹ nó nhưng họ cũng chỉ lắc đầu .

Từ đó hân như vo vọng xung quanh hân tàng là màu đen khi thiu nó , Hân vùi đầu vào rượu hân uống không ngừng cũng chẳng ăn gì . Một lần hân phải vào viện vì do uống quá nhiều . Hân luôn cặp bồ với nhiều cô người mẫu , nhiều đến nỗi không đếm được.

Và rồi hân phải lãnh nhiệm chức tổng giám đốc của ba hân . Hân trông lạnh lùng hơn và hân cũng là ông trùm mafia trẻ tuổi nhất , ai ai cũng phải kính nể .

Hân cũng đổi cả tên công ty hân . ” Henal ” Công ty đứng đầu thế giới .

Tại công ty .

- Chào Tổng Giám Đốc . Nv1

- Chào Tổng Giám Đốc . Nv2

Hắn lạnh lùng bước qua tất cả không thèm để ý đến mọi thứ xung quanh .

- Giám Đốc 2 ngày nữa có một cuộc hẹn làm ăn của bên công ty Chenl . Thư kí riêng của hắn nói .

Hơi khựng lại khi nghe công ty Chenl . Nhưng rồi cũng chờ lại phong độ bình thường .

- Mua 55% cổ phần của công ty Chenl . Hình bóng nó lại hiện lên trong đầu hắn . Phải đã 5 năm nhưng hắn không thể nào quên nó được .

- DạThư kí Liên giật mình khi hắn nói như vậy .

- Cô không nghe à mua 55% cổ phần trong công ty đó chứ tôi .

- Dạ vâng . Thư kí Liên gật đầu .

Nói rồi hắn bước đi lên phòng làm việc .

Tại mỹ .

- Cũng đã 5 năm rồi mình phải về Vn thôi . Chợt nhớ lại những kí ức của 5 năm của nó và hắn . Nó công nhận 1 điều là nó không thể quên hắn . Nhưng nó cũng phải về vì ba nó ba nó đang bệnh nặng nó phải lo sự nghiệp cho ba nó .

Nó mở nguồn điện thoại củ lên . Nó nhắn tin ọi người trừ hắn ...

" 2 ngày nữa em về . "

15. Chương Về Nước

Tại sân bay Nội Bài .

Nó diện chiếc váy đen lộ đôi chân dài thẳng tắp . tóc xõa dài uốn gợn sóng được nhuộm màu vàng kim .

Nó bước ra cửa khẩu ai cũng ngoái nhìn về bề ngoài của nó xinh . Đám con trai mắt hình hai trái tim . Còn đám con gái ghen tỵ có ngưỡng mộ có .

Bất chợt nó va phải một người .

- Cô có sao không . Người đó hỏi rồi chìa tay ra .

- Không sao cả . Nó cười trừ

Nó cười làm người đó như chết lặng tới khi nó kêu thì người đó mới tỉnh lại .

- Anh gì ơi . Nó kêu

- Ồ ... Hà .

- Anh có sao không ? .

- À vâng không sao cô tên gì ?

- Tôi tên Đăng Hy . Nó mỉm cười đáp

- Tôi tên Chấn Phong .

- Vâng tôi bận rồi tôi đi đây nói rồi nó đi . Nói rồi nó đi hút

Ra tới cổng thì nó thấy Hân . Thái Linh . Quốc Bảo và Bảo Nam .

Hân chạy nhanh về phía nó . Ôm chầm nó bật khóc .

- Con quỳ mày đi mà không mở điện thoại . Hân vừa nói vừa khóc .

- Thôi mà tao xin lỗi . Nói rồi nó vỗ nhẹ vào lưng con bạn

- Ủ ... mà kì này mày về luôn đúng không ?

- Tao chưa biết nữa mà chắc là vậy . Nói rồi nó quay qua nhìn Linh với Bảo với Nam

- Mừng em chở về . Thái Linh nói rồi ôm nó .

Bảo Nam với Quốc Bảo chỉ nhìn nó cười .

Cả đám lên xe đi về nhà nó với Hân đi về Biệt Thự Chenl

Biệt Thự Chenl

- Mày bên đó sống tốt không ? Hân hỏi nó

- Tốt , còn mày sao rồi ?

- Tao vẫn tốt tao theo ước mơ của tao và nó đã thành sự thật . Hân cười tí mắt

- Gì mày làm người mẫu à ?

- Ủ cũng mới à vừa nhận được hợp đồng á .

- Còn Bảo với mày sao rồi .

- Vẫn tốt hạnh phúc như xưa .

- Ủm ...

Hân biết nó vừa nhắc đến quá khứ của nó nên nó đánh qua chuyện khác

- À anh Bảo Nam với chị Thái Linh là một cặp á .

- Gì thật không .

- Thật lúc mày đi thì chị Linh gặp tai nạn về trong nhóm Sói Trắng anh Nam cứu chị rồi nảy sinh tình cảm vậy đó . Hân cười lớn .

Nó cũng bật cười theo .

- Thôi tao ngủ mai tao còn phải kí Hợp Đồng cho ba tao nữa .

- Ủ .

Vừa nói xong thì điện thoại nó đổ chuông .

- Alo .

- Giám Đốc ... cổ phần công ty mình bị mua 55% cổ phần rồi . Thư kí riêng nó nói .

- Gì ... làm sao có chuyện đó được . Nó hoảng hốt 55% cổ phần đó coi như là mất cái ghế tổng giám đốc của ba nó .

- Dạ ... do công ty khác mua lại .

- Công Ty nào .

- Dạ cái này ai cũng không biết cả .

- Thôi được rồi cô ngủ sớm đi , mai tôi sẽ lo

- Dạ vâng .

Nó tắt máy rồi thở dài nó mới về Vn lại thì đã có chuyện đến .

- Chuyện gì vậy . Hân hỏi
 - Không gì thôi tao đi ngủ trước mai tao còn lo nhiều việc .
 - Ừ .
-

16. Chương Bí Mật Của Đăng Hy

Tối qua nó trần trọc không ngủ được vì chuyện công ty nó bị mua lại 55% cổ phần . Nó không tài nào chợp mắt được .

Sáng dậy nó chuẩn bị tươm tất tất cả để đi gặp đối tác làm ăn lớn của nó , nó phải nắm được cơ hội này chỉ cơ hội này nó mới cứu được công ty của nó .

Tại Quán Cafe Bokal

Nó được hẹn ra quán cafe để giao tiếp với đối tác .

9h00

Nó ngồi đợi

9h30

.....

10h30

.....

11h30

Nó gần như hết kiên nhẫn ... Đối tác hẹn nó 9h mà bây giờ 11h30 mà chưa tới . Từ phía ngoài cổng nó thấy dáng người quen quen đang tiến lại gần bàn nó cặp theo một cô người mẫu chân dài .

Nó hơi giật mình vì người đó là anh . Bất giác những kí ức nó ùa về ...

Anh bây giờ trông chắc chắn hơn anh mặc bộ đồ vest đen . Trông anh lạnh lùng .

Anh ngồi xuống bàn nó cùng với cô người mẫu .

- Tôi là tổng giám đốc công ty Henal . Anh nói rồi nhìn thẳng vào mắt nó . Ký ức của anh cũng ùa về anh muốn bây giờ anh lao đến ôm nó ... nhưng không thể . Nó trông gầy hơn và xanh xao hơn .

- Ồ ... vâng . Nó như bị đổ họng .

- Bây giờ tôi bận mai cô đến công ty tôi . Nói rồi anh nắm tay cô người mẫu đi ra khỏi quán .

Nó cũng không nói gì chỉ lúi thủi đi về .

Tại biệt thự Chenl

- Tao được hợp đồng với công ty Hanal í . Hân nháy mắt lên

- Hả

- Gì mà không mừng cho tao à.

- À không phải ... Chúc mừng mày .

- Ừ ... một chút tao sẽ khao mày ăn ...

Tính Hân vẫn vậy vẫn trẻ con .

Tối về nó trần trọc không ngủ được . Chuyện anh là tổng giám đốc công ty đó . Chuyện công ty ba nó và chuyện nó bị bệnh

Căn Bệnh của nó khi nó khám bên Mỹ Căn bệnh đó sẽ là Bí mật của nó

17. Chương Tai Nạn (1)

Sáng thức dậy nó thay đồ tươm tất để lại Công Ty hần .

Công Ty Henal

Nó bước nhanh lại quây tiếp tân .

- Làm ơn cho tôi gặp tổng giám đốc . Nó nói rồi cười nhẹ

- Có hẹn trước không ạ ? . Cô tiếp tân nói .

- Có ạ .

Nói rồi cô tiếp tân lấy điện thoại ra gọi cho ai đó .

- Mời cô đi theo tôi . Tiếp Tân nói .

- Vâng . Nói rồi nó lẻo đẻo đi sau .

Lên tới tầng 4 cô tiếp tân kêu nó đi tới phòng có chữ ” Tổng Giám Đốc ” .

Cốc Cốc .

Cốc Cốc ...

- Vào đi . Giọng của hần từ trong vọng ra .

Cạch ...

Nó cuối đầu chào lễ phép .

- Ngồi đi. Vỗ cái giọng lạnh lùng ấy .

- Tôi muốn hợp tác với công ty anh .

- Lý do .

- Cho hai công ty vững mạnh hơn .

- Không phải công ty cô bị mua 55% cổ phần à ? Hần nói rồi ngược nhìn thẳng mặt nó .

Nó như chết đứng

- Sao ... sao anh biết ?.

- Chính tôi đã mua cổ phần của công ty cô . Hần nhếch mép .

- Anh ... đồ vô sỉ . Nói xong có người bước vào ,

Là cô người mẫu hôm bữa .

Cô người mẫu đó xà ngay vào lòng anh , anh còn cúi xuống hôn cô ấy .

- Sao bây giờ em mới vô ? . Anh nói giọng rất ngọt giọng mà cô chưa bao giờ được nghe từ khi cô quen anh .!!!

- Em bận . Cô gái đó nũng nịu . Rồi quay qua nhìn nó .

- Cô đi ra ngoài đi .!!! Hần nói với nó .

Nó đứng lên bước nhanh ra ngoài bắt chợt giọt nước mắt lãnh dài trên khuôn mặt của nó .

Nó đi lang thang trên con phố quen thuộc ... nó tự nghĩ ” Cũng phải là nó bỏ anh đi , nó còn không thèm nghe anh giải thích thì trách gì chứ ? ” Tự suy nghĩ rồi nó tự cười .

Anh đứng từ trên cao nhìn xuống đều thấy hết anh muốn chạy nhanh lại đó ôm nó . Nhưng anh không thể . Những gì nó biểu hiện trên khuôn mặt của nó anh đều thấy . Tự nói lòng mình không làm được gì cho cô ấy cả !!!

Tại biệt thự Chenl

Nó vừa bước vô nhà thì nó thấy Hân ngồi khóc sụt sướt cùng Thái Linh . Nó hoảng hốt chạy lại hỏi .

- Chuyện gì vậy .
- TAO ... tao ... Hân khóc ngắt quãng .
- Chuyện gì . Nó quay qua Thái Linh .
- Chuyện là thế này Hân nó được nhận Hợp Đồng làm người mẫu quảng cáo sản phẩm mới của công ty Henal , do để quên hợp đồng đem lại cho tổng giám đốc nên hân không cho Hân làm người mẫu quảng cáo nữa . Thái Linh nói rồi vỗ Hân .
- Công Ty Henal ? vậy ai làm người mẫu đại diện sản phẩm khác ? .
- Là cô này . Nói rồi Hân chìa ra trước mặt nó một hình .
- Là cô ta .. người mà nó thấy anh âu yếm người mà nó thấy ah đi chung với cô ta .
- Tao phải nói chuyện với hân . Nó đứng phắc dậy .
- Thôi ... không cần đâu không có hợp đồng này thì có hợp đồng khác , tại vì tao là người mới thôi cô ta là người mẫu nổi tiếng ở nước ngoài cơ mà .
- Không tao phải nói chuyện rõ ràng . Nói xong nó bắt taxi chạy thẳng tới biệt thự của hân .

Tại biệt thự Parl ..

Nó nhìn thấy hai tên bảo vệ nó liền chạy lại hỏi .

- Này anh ơi , Triết Minh có ở trong nhà không ?
- Dạ không thưa cô .
- Hai anh biết chừng nào hân về không .
- Tầm khoảng 11 giờ .
- Vậy cho tôi ngồi đây đợi nhé .
- Ủ ... cũng được .

Nói rồi nó bước vào trong có cái xích đu nó ngồi xuống .

~ Âm Âm ~

Tiếng sét đánh . Gió thổi mạnh hơn làm nó co rúm người lại .

- Cô ơi hay là cô về đi trời sắp mưa rồi . Tên bảo vệ nói .
- Không ... không sao đau tôi đợi được . Nó mỉm cười nói .

Tên bảo vệ không nói gì bèn đi ra ngoài để canh .

~ Áo Áo ~

Mưa rơi 1 hạt

2 hạt

3 hạt

~ Xối Xối ~

Mưa càng ngày càng to nó ngồi co rúm lại vì lạnh nhưng nó nhất quyết phải đợi hấn về .

Mưa cuối cùng cũng tạnh . Nhưng hấn vẫn chưa về nó ngủ thiếp đi hồi nào không hay .

11h30

- Chào cậu chủ . Hai tên bảo vệ cuối đầu

Hấn vẫn không nói gì bước nhanh vào trong . Hấn đang ôm cô người mẫu đó . Hấn liếc nhìn con người đang ngồi co rút ở xích đu . Hấn cũng không nói gì mở cửa bước vào .

~ Cạch ~

Nghe tiếng mở cửa nó mở mắt nó chạy nhanh đến hấn .

- Tôi có chuyện muốn nói . Nó nói hai môi nó run bần bật .

- Tôi không có gì để nói .

- Kìa anh người ta có chuyện muốn nói mà . Cô người mẫu đó nói .

- Còn em thì sao . Hấn quay qua nâng cằm cô người mẫu đó lên .

Những cảnh này đập vào mắt nó hết nhưng nó không nói gì .

- Không sao em về trước có gì mai gặp anh nói chuyện đi . Nói rồi cô người mẫu hôn vào má hấn một cái .

- Ủ , có cần anh chở về không ?.

- Không cần em bắt taxi được .

- Ủ .

- Vào nhà đi . Hấn đổi giọng lạnh lùng nói với nó .

Nó lảo đảo bước vô . Hấn đi thẳng lên phòng còn nó đứng đó .

30phút sau hấn bước xuống .

- Có chuyện gì nói đi .

- Tại sao anh lại hủy bỏ Hợp Đồng của Trúc Hân .

- Vì cô ta không đáng . Hấn chếch mép nói .

- Chẳng phải vì cô ta sao ?

- Đúng , cô biết mà làm người mẫu là phải thể thên !!!

- Trúc Hân không phải người như vậy . Nó quát .

- Vậy cô muốn sao ? Hấn nhướn mày hỏi

- Trả lại hợp đồng cho Hân đi .

- Không như tôi đã nói , làm người mẫu là phải thể thên !!! . Hay cô thể cho bạn cô . Nói rồi hấn hôn nó hôn một cách cuồng nhiệt điên dại . Nó chống cự nhưng vô ích , cho tới khi nó hết hơi hấn mới buông nó ra .

Nó thở gấp gấp để lấy lại oxi .

~ Chát ~ một cái tát vào thẳng mặt hấn .

- Đồ khốn , Đồ tồi tôi không phải hạng người như thế . Nước mắt nó tuôn trào , nó khóc vì hấn xem thường nó ,hấn là đồ khốn .

Hấn chỉ đứng nhìn nó , nhìn nó khóc . Rồi chạy đi .

Nó mở cửa chạy nhanh ra ngoài

Hắn muốn chạy theo nói với nó là hắn không xem thường nó nụ hôn đó chất chứa nỗi nhớ nhung của hắn .
Đôi chân hắn cũng chạy theo nó .

Nó chạy nhanh ra ngoài đường , chân đất !!

- Đằng Hy . Hắn la lớn .

Một chiếc xe đang chạy tốc độ nhanh về phía nó .

~ Rầm ~

Hắn đứng đơ tại chỗ ... nó đang nằm đó đang nằm trên một vũng máu màu đỏ !!!

Hắn chạy như điên về phía nó .

- Đằng Hy ... em tỉnh lại đi Đằng Hy .

- “ ... ”

- Tỉnh lại đi em ... anh xin lỗi . Hắn khóc lần đầu tiên hắn khóc . Giọt nước mắt rơi trên khuôn mặt hoàn mỹ của hắn .

Chiếc xe gây tai nạn đã bỏ trốn .

Chiếc xe cứu thương đang chở nó về bệnh viện

18. Chương Tai Nạn (2)

Chiếc xe cứu thương đang chạy nhanh với tốc độ , nó nằm đó ...

Nó được đưa vào phòng cấp cứu ...

Hắn ngồi đó thần thờ hơn 6 tiếng ai kêu gì hắn cũng không nghe hắn chỉ biết bây giờ hắn cần nó ...

- Triết Minh , Đằng Hy đâu . Hắn vỗ mạnh vào vai hắn .

- “ ... ”

- Triết Minh . Hắn như khóc thét .

- Thành khốn này . Quốc Bảo dơ nắm đấm ra đánh mạnh vào mặt hắn . Máu phun ra từ khóe miệng . Hắn vẫn không nói gì .

Bác sĩ đi ra đi vô đều lắc đầu . Hắn như muốn ngất cứ khóc lên khóc xuống , còn Bảo Nam chỉ ngồi thừ ra đó .

” Cạch ”

Cửa phòng cấp cứu mở ra hắn lao như bay đến .

- Bác sĩ cô ấy có sao không . Hắn nắm tay bác sĩ hỏi .

- Bệnh nhân đã qua được cơn nguy hiểm .

Hắn thở hắt ra , nó mà mệnh hệ gì hắn cũng không sống nổi .

- Bây giờ có thể vào thăm không . Hắn hỏi .

- Không cho bệnh nhân nghỉ ngơi cái đã .

Nói rồi bác sĩ bước đi .

- Triết Minh anh về đi tôi ở đây lo cho nó được rồi . Hắn nói

- Không cần tôi sẽ ở đây chừng nào Đằng Hy tỉnh .

Hân cũng không nói gì chỉ ngồi đó chờ đến sáng mai .

Sáng hôm sau .

Hân bước vô phòng nó xem tình hình thế nào thì ...

- Hy ... mày tỉnh rồi à . Hân chạy lại hỏi nó

- Tao đang ở đâu . Nói rồi nó xoa nhẹ đầu nó .

- À ... mày bị tai nạn nhưng không sao .

Từ ngoài cửa Triết Minh bước vô cùng Quốc Bảo , Bảo Nam , Thái Linh

Triết Minh bước nhanh về phía nó .

- Hy em còn đau không . Triết Minh hỏi nó .

Nó hơi lùi mình về phía sau . Ngược mặt lên hỏi Hân .

- Anh ta là ai ? . Nó hỏi Hân

Hân như đơ họng .

- Mày không nhớ à ?

- Không .

- Vậy em nhớ chị không . Thái Linh bước ra hỏi .

- Nhớ . Nó gật đầu nói

- Chị tên gì ? . Thái Linh hỏi tiếp

- Thái Linh .

- Vậy còn anh ? Bảo Nam bước ra

- Bảo Nam . Còn người kia là Quốc Bảo . Nó nói

Hân chạy nhanh ra cửa kêu bác sĩ .

- Do cô ấy bị chấn thương đầu và quên một phần ký ức nào đó . Bác sĩ từ tốn nói

- Vậy tại sao cô ấy nhớ chúng tôi còn anh ấy thì không ? . Hân hỏi

- Do ký ức xấu về người đó nhiều cô ấy như muốn quên đi .

Nói rồi bác sĩ bước ra khỏi phòng .

Triết Minh chỉ đứng đó nhìn nó .

- Thôi anh về nghỉ ngơi đi em ở đây coi nó cho . Hân nói

- Ừ . nói rồi hân bước ra khỏi phòng .

Ngày ngày Triết Minh đều đến thăm nó , cũng hỏi nó là có nhớ Hân chưa nó chỉ lắc đầu . Gần một tuần nay nó cũng chỉ lắc đầu .

- Mày định dối anh Minh đến bao giờ mày không thấy hân đau khổ à . Hân hỏi nó

- Không hân làm tao đau khổ còn ôm cô người mẫu kia nữa chứ à còn hủy hợp đồng của mày . Nó lắc đầu nói (chắc chắc nhớ ra từ 2 hôm trước rồi mà giấu người ta)

- Mày thiệt tình , mày định giấu tới bao giờ .

- Chừng nào tao thấy được thì tao tha . Nó chu mỏ nói .

- Lớn rồi chứ có phải con nít đâu con nhỏ này . Hân kí đầu nó

- Đau nha con quỳ .

” Cách ” (t/g haha anh Minh nãy giờ ở ngoài nghe tất hô hô)

- A.....n.....h..... nó lấp bắp

Triết Minh nhìn nó . Tiến nhanh về phía nó .

Hắn ôm chầm lấy nó .

- Tao ra ngoài mua đồ ày nhá . Hân nói rồi chạy tọt đi .

Hắn ôm nó vùi đầu vào tóc nó , ngửi lấy mùi hương quen thuộc của nó .

- Bảo bối em hư lắm . Hân mắng yêu nó .

- Ai kêu anh dám hôn cô người mẫu kia . Nó phụng phịu .

- Em ghen à . Hắn cười nhìn nó

- Ai thèm ghen chứ . Nó chu mỏ cái .

- Phải phạt em bảo bối à .

Nói rồi hắn cúi xuống hôn lên môi nó , nụ hôn nhẹ nhàng hắn muốn hôn nó mãi cho tới khi nó không thở nổi thì hắn mới buông ra .

Nó lườm hắn .

- Định giết em à .

Hắn chỉ cười rồi ôm nó vào lòng hắn .

19. Chương Dã Ngoại (1)

Mọi thứ đều thay đổi nó và hắn làm lại nhưng còn nhiều chuyện xảy ra (t/g sẽ hành hạ nhân vật haha)

- Hôm nay đi đâu . Nó ngược mặt lên hỏi hắn .

- Dã ngoại . Hắn vừa nói vừa vuốt nhẹ lên mặt nó

- Có Hân đi không ?

- Có , Thái Linh với Nam đi nữa .

Sáng hôm sau tại Trung Tâm Thương Mại .

- A đã quá nha được đi chơi . Hân cười nói

- Ủa mà mình đi đâu ? . Nó hỏi hắn

- Đảo Phú Quốc . Hắn nói

- Thật không . Nó mở to đôi mắt ra hỏi hắn lại .

- Thật . Hắn xoa đầu nó

- Thôi đi nhanh . Thái Linh hỏi .

- Let's Go . Nó , Hân đồng thanh .

Đảo Phú Quốc .

- Đi mượn phòng đi . Nam nói

- Ủ . Nói rồi cả đám lại quây tiếp tân .

- Cho tôi 6 phòng VIP . Hấn nói .

- Thôi , em với Hấn với chị Thái Linh ở chung một phòng nhaaaa . Nó lên tiếng

- Ủm .

- Vậy 4 phòng VIP .

- Vâng . Từ đầu đến cuối chị tiếp tân nhìn hấn không chớp mắt , làm nó bực .

- Anh . Nó khều khều hấn nói .

Hấn cuối xuống nghe nó nói .

- Chị tiếp tân nhìn anh hoài nha .

Hấn xém phì cười vì thái độ trẻ con của nó .

- Em ghen à bảo bối .

Nó lườm hấn .

- Không thích người ta nhìn anh hoài đâu nha .

Cười thầm trong bụng vì nó đang ghen . Hấn choàng tay qua eo nó cuối xuống hôn nhẹ cái chóp mũi của nó rồi cười .

Chị tiếp tân bây giờ đơ toàn tập (hổ hổ)

- À chìa khóa phòng đây ạ .

Hấn lấy chìa khóa rồi cả đám bước lên phòng VIP .

Thả mình xuống chiếc giường nó nói với Thái Linh và Hấn .

- Bây giờ ngủ hay ra ngoài chơi luôn nhĩ ?

- Mình đi dạo đi . Thái Linh nói .

- Được á đi dạo đi . Hấn nói theo

- Ok , vậy em đi tắm cái .

Quay qua ba anh kia nhaaa

- Mình bây giờ ngủ hay đi đâu . Bảo hỏi

- Đi dạo đi . Nam trả lời .

- Ủ , sao cũng được tao đi tắm cái .

30 phút sau .

Cả đám đứng trước cửa phòng .

Nó mặc một cái quần short ngắn thêm cái áo lưới hở rốn tóc xõa dài đội thêm cái nón đen vành bự . Nhìn nó đáng yêu .

Hấn mặc một quần short ngắn áo hở rốn .

Thái Linh mặc quần short ngắn áo from rộng dài .

Hấn , Bảo , Nam .

Đều mặc một cái quần short áo sơ mi trắng ở ngoài (đồ dành cho con trai í)

Cả 6 người bước ra đều trầm trồ khen ngợi .

Nó đang đi cùng hấn cười tươi rạng rỡ .

Từ phía xa .

- Con ranh đó phải chết . Người đó nghiêng răng nói

- Đúng . Người kế bên nói .

- Nó làm tao ra như thế này thì chỉ có chết . Nói rồi hai người đó bước đi .

20. Chương Dã Ngoại (2)

Mọi thứ đều thay đổi nó và hấn làm lại nhưng còn nhiều chuyện xảy ra (t/g sẽ hành hạ nhân vật haha)

- Hôm nay đi đâu . Nó ngược mặt lên hỏi hấn .

- Dã ngoại . Hấn vừa nói vừa vuốt nhẹ lên mặt nó

- Có Hân đi không ?

- Có , Thái Linh với Nam đi nữa .

Sáng hôm sau tại Trung Tâm Thương Mại .

- A đã quá nha được đi chơi . Hân cười nói

- Ủa mà mình đi đâu ? . Nó hỏi hấn

- Đảo Phú Quốc . Hấn nói

- Thật không . Nó mở to đôi mắt ra hỏi hấn lại .

- Thật . Hấn xoa đầu nó

- Thôi đi nhanh . Thái Linh hỏi .

- Let's Go . Nó , Hân đồng thanh .

Đảo Phú Quốc .

- Đi mượn phòng đi . Nam nói

- Ừ . Nói rồi cả đám lại quây tiếp tân .

- Cho tôi 6 phòng VIP . Hấn nói .

- Thôi , em với Hân với chị Thái Linh ở chung một phòng nhaaaa . Nó lên tiếng

- Ừm .

- Vậy 4 phòng VIP .

- Vâng . Từ đầu đến cuối chị tiếp tân nhìn hấn không chớp mắt , làm nó bực .

- Anh . Nó khều khều hấn nói .

Hấn cúi xuống nghe nó nói .

- Chị tiếp tân nhìn anh hoài nha .

Hấn xém phì cười vì thái độ trẻ con của nó .

- Em ghen à bảo bối .

Nó lườm hấn .

- Không thích người ta nhìn anh hoài đầu nha .

Cười thầm trong bụng vì nó đang ghen . Hấn choàng tay qua eo nó cuối xuống hôn nhẹ cái chóp mũi của nó rồi cười .

Chị tiếp tân bây giờ đơ toàn tập (hổ hổ)

- À chìa khóa phòng đây ạ .

Hấn lấy chìa khóa rồi cả đám bước lên phòng VIP .

Thả mình xuống chiếc giường nó nói với Thái Linh và Hân .

- Bây giờ ngủ hay ra ngoài chơi luôn nhỉ ?

- Mình đi dạo đi . Thái Linh nói .

- Được á đi dạo đi . Hân nói theo

- Ok , vậy em đi tắm cái .

Quay qua ba anh kia nhaaa

- Mình bây giờ ngủ hay đi đâu . Bảo hỏi

- Đi dạo đi . Nam trả lời .

- Ủ , sao cũng được tao đi tắm cái .

30 phút sau .

Cả đám đứng trước cửa phòng .

Nó mặc một cái quần short ngắn thêm cái áo lưới hở rốn tóc xõa dài đội thêm cái nón đen vành bụi . Nhìn nó đáng yêu .

Hân mặc một quần short ngắn áo hở rốn .

Thái Linh mặc quần short ngắn áo from rộng dài .

Hấn , Bảo , Nam .

Đều mặc một cái quần short áo sơ mi trắng ở ngoài (đồ dành cho con trai í)

Cả 6 người bước ra đều trầm trồ khen ngợi .

Nó đang đi cùng hấn cười tươi rạng rỡ .

Từ phía xa .

- Con ranh đó phải chết . Người đó nghiêng răng nói

- Đúng . Người kế bên nói .

- Nó làm tao ra như thế này thì chỉ có chết . Nói rồi hai người đó bước đi .

21. Chương Hạnh Phúc

Chiuu hôn đó tụi nó chơi rất vui , tối đến hấn dẫn nó đi lại chỗ này

- Anh mình đi đâu vậy ? . Nó ngược mắt lên hỏi .

- Đi đi rồi biết .

Phía trước nó , nó thấy cái gì nó đang phát sáng .

Đi gần lại nó ngạc nhiên , đó là một vòng trái tim lớn làm bằng nến thấp lên xung quanh . Trong vòng trái tim có chữ to đùng ” Anh Yêu Em ”

- Thích không , hấn lên tiếng .

Nó gật đầu cười tươi .

Hấn lại gần nó luồn tay qua eo nó .

- Xin lỗi ... Anh lỡ yêu em rồi .

Nó cười trong hạnh phúc .

Tử trong túi hấn , hấn lấy ra một sợi dây chuyền .

Dây chuyền đó được khắc tinh xảo , mặt dây chuyền là một chiếc nhẫn được khắc chữ ” TM love ĐH ” được khắc rất rất là điêu luyện (cho t/g bùng xiu)

Đeo cho nó xong hấn quay qua hôn nó nụ hôn thắm thiết và nhẹ nhàng .

Sáng hôm sau .

- Này mày làm gì mà cứ mặt đỏ lên rồi cười thế . Hân hỏi nó

- hay em bị gì à . Thái Linh hỏi thêm

- Không đâu em đâu bị gì đâu . Nó chối .

- Thật không . Hân hỏi nó

- Thật.

- Mày lừa bà à .Hân cười gian

- Làm ... làm gì có .

- Trái tim bằng nến ... rồi ... rồi Hân cười

- Thôi tao đi tắm . Nó đánh trống lảng

(Tối hôm qua chị ấy với đả (cấm trẻ em dưới 16 tuổi) nên t/g không kể đâu haha)

Nói xong nó chạy nhanh vào WC .

Ở ngoài Hân và Thái Linh cười không ngớt .

- Ê đi dạo với tao không . Nó hỏi Hân .

- Không tao muốn ngủ . Hân nói giọng ngái ngủ

- Ồ . Thế tao đi chút tao về .

Tại Bãi biển .

Nó đi dạo hóng mát .

Từ đằng xa có 2 người đang tiến về nó .

Nó quay qua thì

- AAAAA nó chỉ kiệp la lên .

7 giờ tối

Nó đang nằm ở một nhà kho .

Mở mắt từ từ ra thì nó thấy Tiểu Thanh và một đám người bặm trợn .

- Tại sao bắt tôi . Nó nói giọng lạnh như băng .

- Bị bắt mà còn mạnh miệng à . Tiểu Thanh nói .
 - Thả tao ra . Nó nói vẫn cái giọng lạnh băng đó .
 ~ Chát ~ .
 Một cái tát thẳng mặt nó .
 Nó ngược lên nhìn ả , khóe môi nó chảy máu .
 - Con ranh mày bị bắt mà mày còn láo à ? . Tiểu Thanh nhướn mày nói
 ~ Chát ~ .
 Thêm một cái tát vào má nó .
 Nó cắn răng chịu đựng .
 Bây giờ nó mới để ý trên khuôn mặt ả có một vết sẹo dài .
 Trở lại phía Triết Minh .
 Sau khi không tìm được nó Triết Minh như phát điên cả đám chia nhau ra tìm nhưng vô vọng .
 Bỗng điện thoại Triết Minh reo lên .
 - Alo .
 - Anh yêu à . Tiểu thanh nói
 Triết Minh nheo mắt .
 - Cô làm gì Đăng Hy .
 - Chẳng làm gì cả anh à .
 - Cô đang ở đâu .
 - Khu C đường A số 34 . Nói rồi ả cúp máy
 Sau khi biết đường Triết Minh phóng như bay lại chỗ đó .

22. Chương Bắt Cóc (1)

Trong căn nhà hoang vang lên nhều tiếng rợn người ...
 - Mày phải chết con ranh à . Tiểu Thanh ngiên răng nói .
 - Cô mới là người phải chết . Nó trừng mắt nói.
 ~ Chát ~
 - Tao nói rồi mày đừng có láo với tao con ranh . Nói rồi ả nắm tóc nó giật ra sau .
 Nó chỉ nhìn ả bằng cặp mắt khinh thường .
 - Nói ày biết , Triết Minh của mày mà lại đây là lúc trái bom hẹn giờ sẽ bật lên . ả nói rồi cười haha như điên .
 Nó như trời trồng .
 Còn bên hấn
 Hấn lao xe như bay tới chỗ đó 2 chiếc xe đằng sau hấn là Quốc Bảo , Trúc Hân , Thái Linh , Bảo Nam .
 Đang chạy theo xe hấn .
 Tốc độ hấn chạy có thể chết người ...

~ Kétttt~

Tiếng thùng xe gặp chói tai vang lên bầu trời tĩnh lặng .

~ Rầm ~

Triết Minh đập văng cửa .

- Haha anh yêu anh đến nhanh nhĩ . Tiểu Thanh nói

- Đằng Hy đâu .

- Từ từ đã anh làm gì má hối .

Từ đằng sau Triết Minh có Bảo , Nam , Hân , Linh tới từ hồi nào .

Bổng đâu ra khoản 30 người bậm trợn bao vây tụi nó .

- Cứ từ từ thương thức nhé . Tiểu Thanh cười gian ác nói .

~ Bing , bốp , ~

Những tiếng chói tai vang lên .

Còn Tiểu Thanh .

Ả đi vô trong kích hoạt trái bom hẹn giờ , mỉm cười gian ác .

- Haha 20 phút nữa cả cái nhà này sẽ ” Bùm ” haha .

~ Bốp ~

Do bất cẩn nên ả va vào cái cột ỡ phía sau và bất tỉnh (t/g ai kêu ác quá chi ple)

23. Chương Bắt Cóc (2)

- Đằng Hy ở trong phòng đó mau cứu Đằng Hy đi . Hấn hét lớn

Nghe vậy Thái Linh chạy nhanh vào phòng trong nhà kho .

- Đằng Hy . Thái Linh lay nó

- Chịr.....akhỏiđây nhanh lên . Nó thở ngắt quãng nói

- Sao vậy . Vừa nói Thái Linh vừa tháo dây cho nó .

- Cóbom. Nó khó nhọc nói ra .

Thái Linh như chết đứng .

- Nhanh đi ra ngoài nhanh . Thái Linh dìu nó lên .

Bước nhanh ra phía ngoài .

- Ra ngoài nhanh có bom . Thái Linh hét lên .

Lập tức cả đám quay qua nhìn Thái Linh đang dìu nó .

Hấn như chết rồi , nhìn nó mặt mày xù xì tấy lên vì bị tát .

(Trái bom bây giờ còn 1 phút)

” Bốp ”

Lo nhìn nó Hấn không để ý phía sau mình có 1 thằng khác . Tên đó cầm cây đánh mạnh vào vai Triết Minh .

- Nhanh ra ngoài . Quốc Bảo tìm thấy trái bom nên hét lên .

Cả đám chạy nhanh ra ngoài

” 5.....4.....3.....2.....1. ”

” Bùm ”

” Bốp ” (lúc chạy nhanh ra ngoài hấn chạy sau cùng phía trên cột nhà có một cái cây to rơi xuống đầu hấn ...)

Tiếng xa cấp cứu vang lên ...

Nó được đưa vào phòng hồi phục .

Còn hấn đang được cấp cứu .

24. Chương Bí Mật Bại Lộ

Hấn nằm đó được 1 tuần rồi nó thì đã bình phục được .

- Hy à mày ăn chút gì đi . Hân tiến lại gần nó .

- “ ... ”

- Mày không ăn thì làm sao được?.

- “ ... ”

Hân thở dài ngao ngán con bạn .

- Chừng nào anh Minh tỉnh ?. Nó hỏi mắt cứ dán vào hấn .

- Sẽ sớm thôi , bây giờ mày ăn chút gì đi .

- “ ... ”

- Tùy mày vậy . Cháo tao để trên bàn , tao về nhà mày lấy chút đồ .

Nó gật đầu nhẹ .

Nó vẫn ngồi đó , nhìn hấn vì nó mà hấn ra nông nổi này .

” Cạch”

Có tiếng cửa mở , một người đàn bà trong rất quý phái bước vào . Nó quay qua nhìn nó thoáng giật mình vì đó là mẹ của Triết Minh .

Nó đứng dậy cúi đầu chào lễ phép .

Bà đứng nhìn con trai bà , mím môi thật chặt .

- Tôi cần nói chuyện với cô . Bà Nguyệt lên tiếng .

- Vâng . Nói rồi nó bước ra ngoài cùng với bà Nguyệt .

Tại Cateen Bệnh Viện .

- Tại sao thằng Minh bị như vậy ?.

- Tại cháu . Nó cuối gằm mặt xuống .

- Cô nên tránh xa nó .

Nó ngược mặt lên nhìn bà .

- Tôi đã lo lễ cưới cho nó với Bích Vân . (Cô người mẫu í)

- Nhưng

- Tôi mong cô tránh xa nó , cô nên buông tha nó .

Nó không nói gì chỉ cúi mặt xuống .

” Nghỉ cũng phải nó mang lại nhiều phiền phức cho hân . ” Suy nghĩ của nó .

- Tôi mong cô làm theo lời tôi nói . Nói rồi bà Nguyệt đứng lên đi về .

- Mày giải thích cho tao . Hân quát

- Sao mày thấy nó . Nó hoảng hốt Hân đang cầm tờ giấy về căn bệnh của nó .

- Bao lâu rồi .

- “ ... ”

- Tao hỏi bao lâu rồi . Hân khóc .

- Trước khi tao về Vn .

- Bệnh Máu Trắng mà mày giấu tui tao à .

- Tao

- Đi chữa trị đi .

- Nhưng ... cơ hội sống không ày biết không ?.

- Chữa trị càng sớm càng tốt .

- Cho tao thêm thời gian .

- Tới khi nào .

- Anh Minh tỉnh dậy .

- Trong 2 tuần anh Minh không tỉnh dậy mày cũng phải đi chữa trị .

- Ừ .

” Xoạt ” Bỗng có một tờ giấy rớt ra từ tờ giấy khám bệnh của nó .

Hân cúi xuống nhặt lên .

- Hân

Hân mở to mắt nhìn nó rồi nhìn tờ giấy .

- Mày mày

- Nó gật đầu .

- Với ai ? .

- Anh Minh . Nó mím môi thật chặt

- Lúc đã ngoại ?.

Nó gật đầu .

- Mấy tháng rồi .

- Một tháng ...

Nói tới đây nó bật khóc .

- Mẹ anh Minh kêu tao tránh xa anh Minh ra . Nó mím môi nói

- Lúc tao về hủ ?.

- Ừ ...

Nó kể đầu đuôi sự việc cho Hân nghe . Con bạn cũng khóc cho nó .

25. Chương Anh Không Nhớ Em ?

1 ngày

2 ngày

3 ngày

4 ngày

Đằng Hy vẫn đứng ở ngoài nhìn vô , hân chưa tỉnh

Ngày hôm nay tròn 2 tuần mà hân chưa tỉnh ...

” Bíp bíp bíp ”

Bống tiếng từ máy của Triết Minh phát ra .

Bác sĩ từ từ chạy vô .

30 phút sau .

- Anh Minh bị gì hả bác sĩ ?. Nó nắm tay bác sĩ nói .

- Không cậu ta tỉnh rồi . Nói rồi bác sĩ bước đi .

Nó đứng đó mỉm cười vì hân đã tỉnh .

- Đi vô thăm thằng Minh đi . Bảo nói .

- Em có nên không . Nó ngược mặt lên .

- Có em đi vô thăm anh Minh đi mẹ anh Minh chưa tới đâu . Thái Linh dịu dàng nói .

Nó gật đầu bước vô .

Hân đang nằm đó đôi mắt khép hờ lại .

- Anh ... nó khẽ lên tiếng .

Mở mắt nhìn người trước mặt mình .

Anh nheo đôi mắt hổ phách đó lại .

- Cô là ai ?. Cô vô nhầm phòng ai à ?.

Nó như bị đơ hoàn toàn , anh không nhận ra nó .

- Anh không nhớ ra em ?.

- Cô là ai mà phải nhớ ra cô ?.

” Cạch ”

Tiếng mở cửa Hân . Linh , Bảo , Nam bước vào .

- Minh . Nam lên tiếng .

- Cô ta là ai sao vô phòng tao ?.. Anh nhăn mặt nói .

Cả đám tròn mắt nhìn hân , hân không nhận ra nó ? người mà hân cứu để bây giờ hân phải nhập viện !!

- Anh nhớ em không ?.. Thái Linh bước ra hỏi .

- Thái Linh , thủ lĩnh của Sói Trắng .
 - Còn em ?. Tới lượt Hân bước ra .
 - Trúc Hân , người yêu của Quốc Bảo .
 - Vậy sao mày không nhớ Đăng Hy ?. Quốc Bảo hỏi .
 - Cô ta là Đăng Hy ?. hần chỉ nó hỏi .
 - Đúng . Bảo gật đầu nói .
 - Nhưng tao chẳng nhớ gì về cô ta .
 - Thôi mọi người ở lại em đi về. Nó lên tiếng .
- Nói rồi nó bước nhanh ra ngoài ngăn những giọt nước mắt tuôn ra .
- Hy , Hân chạy theo nó .
 - Mày ở đây đi tao về trước , đừng đi theo tao , ho tao một chút riêng tư thôi .
- Nói rồi nó bắt taxi và đi hút
-

26. Chương Đám Cưới (1)

Ngày hôm sau ...

- Triết Minh , mày thật sự không nhớ Đăng Hy ?. Quốc Bảo hỏi
 - Cô ta là ai mà tao phải nhớ .?
- Bảo lắc đầu ngao ngán .
- ” Cạch ”
- Mẹ hần bước vào .
- Con chào bác . Quốc Bảo cúi đầu chào .
 - Ừm .
 - Minh à , tuần sau con sẽ đám cưới với Bích Vân nhé . Bà ôn tồn nói .
 - Được . Hần buông ra một từ .
- Nó từ đằng sau cánh cửa nghe từ đó từ miệng hần phát ra một cách dễ dàng .
- Khi mẹ hần đi nó quyết định đi vô nói chuyện thẳng với hần .
- NÀY TRIẾT MINH anh không nhớ ra em ?.
 - “..s.” Hần đang nằm nghe nhạc . Khẽ liếc nhìn nó rồi cũng quay về trạng thái củ .
- Nó tiến gần lại giựt phắc chiếc tai phone ra .
- Cô muốn chết à ?. Hần quát
- Hơi giật mình nhưng cũng lấy về trạng thái cũ.
- Anh sẽ đám cưới ?. Nó vô thẳng vào vấn đề chính
 - Đúng , có gì không ?.
 - Chắc chứ ?
 - Cô bị điên à tôi nói tôi sẽ đám cưới với Bích Vân .

Không nói gì chỉ quay người bước ra . Nó chỉ cần nghe hấn xác nhận thôi .

” vậy thì anh hạnh phúc nhé . ” Suy nghĩ của nó

Trong đầu hấn bây giờ như muốn nổ tung , hình ảnh nào đó cứ chập chờn trong đầu hấn

27. Chương Đám Cưới (2)

- Mày chắc chứ ? .Hấn hỏi .

- Ừm ...

- Vậy ngày mai tao lo ày đi .

- Ừ nhưng tối nay đi luôn đi tao lại gặp anh Minh lần cuối

- Ừ , mày đi đi 15 phút sau có xe lại đón mày .

Nói rồi nó bước nhanh ra ngoài đón taxi ...

~ Bệnh Viện ~

Anh nằm đó ... đôi mắt nhắm lại anh đang ngủ .

Nó mở cửa nhẹ nhàng bước vào trong.

Nhìn khuôn mặt của anh ... từng điểm điều hoàn hảo .

Ngón tay nó từ từ đưa trên khuôn mặt hoàn hảo đó ...

Bất chợt nước mắt trên khóe mắt nó tuôn ra ...

1 giọt ...

2 giọt

3 giọt

từ từ thi nhau trên khuôn mặt của nó .

Nó cuối xuống từ từ gần lại mặt hấn .

Hôn nhẹ trên môi hấn

Không kềm được nữa nó chạy nhanh ra ngoài khóc nức lên .

” Hạnh phúc anh nhé ... người em yêu ”

Nó chạy nhanh lên chiếc xe được đậu sẵn ở đó chờ nó và lao mất hút đi .

~ Bên hấn ~

Hấn cảm nhận được đôi môi đó ... hình ảnh nó hiện rõ lên trong đầu hấn ...

Giật mình tỉnh dậy

Hấn nhớ ra mọi chuyện rồi ...

- A ... Đầu hấn đau như búa tạ .

Hấn ngã xoàng xuống đất ...

Bác sĩ từ ngoài chạy vô

~ Tại Sân Bay ~

- ” Chuyến bay 542B chuẩn bị cất cánh từ Việt Nam sang Anh ... Xin nhắc lại ... ”

- Đi thôi ... Hân kêu nó .
 - Ủ ... nói rồi nó và Hân kéo vali bước vô trong .
- Căn bệnh của nó phải chữa trị gấp
-

28. Chương Hủy Bỏ Hôn Lễ .

” RẦM”

- Ta nói không được là không được . Mẹ hấn quát .
- Nhưng con không yêu cô ta .
- Hôn Lễ ngày mai là diễn ra mà bây giờ con đòi hủy là hủy thế nào ?.
- Con sẽ không bao giờ làm đám cưới này .

Nói rồi hấn bước toang đi

Bà Nguyệt nhướn mày nhìn 4 tên cận vệ .

- Cậu chủ . Tên đó cuối đầu xuống .
- Tránh ra . Hấn quát

4 Tên đó vẫn đứng lì ở đó .

- Cút ra nhanh . Hấn nhào ra ngoài nhưng 4 tên đó khỏe hơn hấn .
- Dem nó lên phòng khóa cửa lại .
- Vâng . 4 tên đó gật đầu .

~ Trong phòng hấn ~

Hấn ngồi trong đó suy nghĩ nhieu thứ ... nó bây giờ đang ở đâu ?....

Sực nhớ hấn còn cái điện thoại dự phòng .

Chạy nhanh lại cái tủ gần đó ...

- Alo . Giọng của Quốc Bảo .
- Tao đây .
- Có chuyện gì không ?.
- Ngày mai mày chuẩn bị mọi thứ đi tao sẽ thoát ra khỏi nơi này .
- Gì ? bây giờ mày đang ở đâu ?
- Trong phòng .
- Mày bị lão bà bà nhốt mày à ?.
- Ủ ,... mày làm theo lời tao , đợi tao ở đầu đường trên tao sẽ ra .
- Ủ ... còn đám cưới ..

- Không bao giờ tao cưới cô ta ... cứ vậy đi tao cúp máy đây .

Nói xong hấn cúp máy cái rụp

~ Sáng hôm sau

~Mọi thứ chuẩn bị tươm tất ..

” Cốc Cốc ”

Tiếng gõ cửa phòng hấn .

- Vô đi .

” Bốp ”

Người mà đưa đồ cho hấn bị hấn đá một cú nằm bất tỉnh ở đó .

Hấn từ từ đi xuống nhà ... Mẹ hấn không có ở đây ... Còn một đám vệ sĩ ở trước cửa .

Hấn vẫn bình thường đi ra

- ” Cậu chủ ”

Hấn vẫn bước đi .

Cả đám người đó đứng thành một hàng rào chắn ...

- Mẹ . Hấn cuối đầu xuống .

Theo như quang tính đám người đó giăng ra cuối đầu chào .

Hấn nhếch mép cười rồi chạy vụt ra ngoài .

1 phút

2 phút ...

không thấy động tĩnh gì đám người đó ngược lên thì không có ai biết mình bị lừa nên chạy nhanh ra ngoài .

Hấn Bây giờ đã leo được lên chiếc xe mà Bảo đang đợi ở đó .,...

- Đi thôi .

- Có xe đang chạy theo sau mình kìa . Hấn nói .

- Khỏi lo Quốc Bảo đây chuẩn bị sẵn . Nói rồi Bảo lấy chiếc đàn ra ..

- Alo Nam chuẩn bị đi .

Nói rồi Bảo rú ga chạy đi .

Tới ngã tư xe của đàn em Bảo Bam ra .

Một cảnh rượt đuổi y như trong phim Hàn ~~

Xe của Bảo Nam chặn lại hai chiếc xe đang đuổi theo đó sát đích .

Nhân cơ hội đó Quốc Bảo rú ga rẽ vào con đường tắt ...

- Yeahhh ... Quốc Bảo ta thật là tài giỏi . Quốc Bảo cười nói .

Hấn chỉ cười nhìn Bảo rồi nhắm mắt hờ lại

(Chap này dài lắm lắm luôn nhaa)

29. Chương 29

~ Tại biệt thự Part

~” RẦM”

- Mau đi tìm nó về cho ta . Bà Nguyệt giận dữ hét lên .

- Dạdạ.... Tên cận vệ ấp úng .

” Reng Reng ”

Tiếng chuông điện thoại của bà Nguyệt reo lên .

- Alo .

- Mẹ ... Tiếng của hấn .

- Triết Minh con mau về đây .

- Không , mẹ hủy bỏ hôn lễ đi cũng đừng tìm con .

- Con con không về đây thì đừng nhìn ta là mẹ nữa !!!

Nghe tới đây hấn hơi chần trừ nhưng cũng nói ra một câu

- Xin lỗi mẹ Nói rồi hấn cúp máy .

” Tút Tút Tút ”

Tiếng ngắt điện thoại dài .

Bà Nguyệt giận dữ nhưng chẳng còn cách nào phải buộc hủy hôn lễ

~ Bên Hấn ~ .

- Minh ... tao có chuyện muốn nói . Bảo Nam lên tiếng .

- Gì ?.

- Nghe xong mày phải bình tĩnh . Bảo Nam vẫn đều đều nói .

- Chuyện gì ?. liên quan tới Đăng Hy ?.

- Đăng Hy bị bệnh máu trắng .

Hấn đứng đó nhìn Bảo Nam rồi tới Quốc Bảo . Nghe tin đó người hấn như sụp xuống .

- Mày ... nói có thật không ?.

Bảo Nam gật đầu chắc nịch làm cho tim hấn như muốn nổ tung .

- Đăng Hy đang ở đâu ?.

- “ ... ”

- Tao hỏi Đăng Hy đang ở đâu . Hấn hét lên .

- Mày bình tĩnh Đăng Hy với Trúc Hân đi điều trị bệnh tình của Đăng Hy rồi .

- Ở đâu ?.

- Tao không nói được .

- Nói Đăng Hy đang ở đâu . Hấn nắm lấy cổ áo của Bảo Nam quát .

- Minh ... Đăng Hy không muốn ai thấy nó bây giờ cả !! chờ nó điều trị xong đi . Quốc Bảo lên tiếng .

Hấn từ từ buông cổ áo Bảo Nam xuống .

- Bao nhiêu ngày ?. Hấn hỏi đôi mắt nhìn thẳng về phía trước .

- 1 năm

- 1 năm ? . hấn lặp lại câu đó .

” 1 năm cũng không quá dài hấn chờ được chờ được miễn nó không sao ” Suy nghĩ của hấn ...

30. Chương Về Nước

Ngày ngày hắn đều tìm thông tin của nó nhưng vô ích

1 năm sau

Từ đằng xa có một đứa bé khoảng chừng 3 đến 4 tuổi đang chạy đến một người .

- Mẹ , chừng nào mình mới gặp ba ?.

- Bé Di ngoan , chiều ba về . Người đó nói .

- Dạ .

Từ đằng xa có một người đang tiến gần lại .

- A ... ba Phong . Bé Di ôm cổ Chấn Phong nói . (Chấn Phong là người mà Đăng Hy va phải hôm sân bay , vô tình Chấn Phong là bác sĩ điều trị bệnh tình của nó)

- Anh .

- Mai ta sẽ bay về . Chấn Phong cười nói .

- Ờ ... Vâng .

- Em về nhà soạn đồ cho bé Di với cho Chấn Huy đi .

- Vâng . Nói rồi nó bước đi về .

(Mọi người đang thắc mắc tại sao mới 1 năm mà Đăng Hy có 1 đứa con 3 tuổi phải không đó là cái hôm mà Đăng Hy sinh Chấn Huy thì có một đứa bé nằm ngay trước cửa phòng Đăng Hy . Nên Đăng Hy nhận làm con nuôi luôn còn Chấn Huy bây giờ chỉ mới 1 tuổi thôi)

~ Sân Bay ~

Nó đang bế Chấn Huy (từ nay sẽ kiu là Bin nhé) . Chấn Phong thì dắt tay bé Di .

- Đăng Hy . Từ xa có một người gọi nó . Không ai khác chính là Trúc Hân .

Nó mỉm cười nhìn Hân con bạn mà không bao giờ bỏ rơi nó ...

- A ... mẹ Hân . Bé Di cười tí mắt .

- Tiểu Di ngoan . Hân xoa đầu bé Di cười nói .

- Mà ở đâu ? . Hân quay qua hỏi nó

- Biệt Thự Lost .

- À ,... vậy thôi bây giờ lên xe đi rồi về nhà luôn.

- Ừ ...

Nói rồi nó bước lên xe cùng Hân . Vừa mới bước lên xe thì chiếc xe kế bên là hắn bước xuống

31. Chương Chạm Mặt .

~ Biệt Thự Lost ~

- Cuối cùng đứa bé này là con ai ? Quốc Bảo chỉ vào bé Di nói .

- Đúng đó , con ai ? . Bảo nam hỏi theo .

- Chuyện là thế này . Nó bắt đầu kể ...

- Hôm đó em sinh bé Bin xong khoảng 2 3 ngày em nằm trong phòng hồi sức . Thì có tiếng khóc của bé Di ở ngoài cửa , em đi ra thì thấy bé Di đứng đó khóc , em mới kêu y tá tìm mẹ cho bé Di tìm hoài gần khoảng 1 tuần nhưng chẳng thấy ai nên em nhận bé Di làm con nuôi . Nó từ tốn kể .

- À ra là vậy . Thái Linh cười nói .

- Vậy sao bé Di với Bin kêu Chấn Phong là ba ?. Quốc Bảo còn thắc mắc hỏi .

- Thì Chấn Phong cứu em khỏi căn bệnh nên em mới đồng ý cho bé Di với Bin kêu bằng ba .

- Thôi mình đi ăn đi . Trúc Hân lên tiếng .

- Ok . Cả đám đồng thanh .

~ Nhà Hàng Hena ~

- Em đi lại đây một chút . Nó đứng lên nói .

- Ừm .

Nó bước vô WC .

Sau khi giải quyết xong nó bước ra thì va phải một người .

- Xin lỗi . Nó cuối đầu nói .

- “ ... ”

Nó định bước đi thì có bàn tay nắm chắc và kéo nó vào lòng .

Nó nhận ra vòng tay này

- Đằng Hy . Hấn lên tiếng .

Nó đẩy hấn ra .

- Xin lỗi tôi phải đi .

Nó nói rồi bước nhanh ra phía bàn .

- Mẹ ơi , bé Bin khóc . Bé Di lên tiếng .

Hấn sững người khi đưa bé đó kêu nó bằng MẸ .

- Ba Phong bế con đi hái hoa đi . Bé Di lên tiếng .

- À ... ờ lại đây ba dắt đi .

Nói rồi Chấn Phong bế bé Di đi . Còn nó đang bế bé Bin

- Chuyện này là sao ? Hấn chỉ vào nó hỏi

- Như anh thấy ..

- Cô có con với hấn ta ?

Nó hơi chập chờng

Hấn định trả lời thì nó lên tiếng.

- Đúng .

Hấn xiết tay lại thật chắc .

Hấn nhếch mép cười khinh rồi toang bước đi .

Nó đứng đó một giọt nước mắt khẽ tuông

32. Chương Đi Chơi .

T/g . Chao xin 3 ngày nay t/g bận chút việc ko viết chap mới được cho t/g xin lỗi nhé * cúi đầu * hôm nay sẽ ra 2 chap ấy bạn đọc nha .

~ Tại Biệt Thự Lost ~

Nó đang ngồi trên ghế sofa mặc áo cho bé Bin và bé Di .

- Mẹ hôm nay mình đi đâu à ?. Bé Di nói .
- Ủm hôm nay mình đi công viên chơi ha . Nó mỉm cười nói .

Bé Di gật đầu cái gục rồi cười tươi nhìn nó .

” Cách ”

- A ... ba Phong . Bé Di cười nói .
- Bé Di có ngoan không .? Vừa nói anh vừa bế bé Bin lên .
- Dạ ngoan ạ .
- Vậy ba Phong đưa bé Di đi chơi nha .
- Dạ .

~ Tại Công Viên Hena ~

- Cho con chơi xe điện đùng đi ba Phong . Bé Di chỉ về phía trước nói .
- Rồi rồi .
- Anh dẫn bé Di đi chơi đi em ngồi đây . Nó ngồi xuống ghế đá nói .
- Ủ . Nói rồi anh dẫn bé Di đi chơi xe điện đùng .

Nó ngồi ôm bé Bin nhìn anh và bé Di chơi .

Chơi xong đã thấm mệt .

bé Di thì lên cổ anh ngồi . Nó thì ôm bé Bin đang ngủ .

Chấn Phong khề nắm tay nó ...

Có một người đang đứng từ xa theo dõi nó từ sáng tới giờ mọi khoảnh khắc như dao cứa vào tim hần ...
khoảnh khắc này hần từng có

33. Chương 32

~ Biệt Thự Lost ~

- Hy à mày định chối bỏ bé Bin là con của anh Minh sao ?. Hân nói
 - Tao
 - Bé Bin cần có một người ba đúng nghĩa ...
 - Nhưng ... mẹ anh Minh ...
 - Mày suy nghĩ đi tao về trước , Nói rồi Hân đứng lên ra về .
- Nó suy nghĩ .

” Cũng đúng ... bé Bin cần một người ba thật sự cả bé Di nữa ... nhưng nói ra mẹ anh Minh sẽ phần nộ thêm ... ”

Vừa dứt suy nghĩ tiếng chuông cửa reo lên .

” Ting Tong ”

- Ai vậy.... Nó như bị đờ hoàn toàn người trước mặt nó là hấn .

- Anh kím tôi có việc gì ? . Nó thay đổi sắc mặt lạnh lùng hỏi .

- Nói đi .

- Nói gì ?.

- Bé Bin là con của ai ? . Cả bé Di nữa

- Anh biết rồi còn hỏi ?.

- Nói tôi cần cô nói gở .

- Con ... con

- Con của ai .

- Con của tôi .

- Với ai ? Hấn nhướn mày nói

” Oa oa oa ” Tiếng khóc của bé Bin .

Nó hoảng hốt chạy vào .

- Anh về trước đi . !!

Nói rồi nó đóng sầm cửa lại .

Cũng may có bé Bin khóc không thì nó chẳng biết trả lời làm sao .

34. Chương Đẳng Đo .

~ Biệt Thự Lost ~

- Hân tao không thể nói cho anh Minh biết được

- Tại sao ? Tao nói giùm mày ha .

- Không ...

- Thế mày định làm gì mẹ độc thân nuôi hai đứa con à ?.

- “...”

- Mày phải biếc suy nghĩ cho bé Bin chứ . !!! Giọng Hân càng ngày càng giận dữ .

- Để tao suy nghĩ thêm ...

35. Chương Sét Ngịem .

Sáng hôm sau như lời hấn nói

” Tìngg Tongg”

Nó chần trờ không mở cửa .

- Anh đi về đi ... bé .. bé Bin nó đi chơi với anh Phong rồi .

Vừa nói giútt lời tiếng bé Di lên tiếng .

- Mẹ bé Bin ở đây mà . Bé Di mở mắt tròn mắt hỏi nó .

Nó như đờ họng ...

Còn hấn đứng ngoài bật giác mỉm cười .

- Cô mở cửa đi . Hấn nói .

- Không .

- Cô không mở đừng trách nhé .

- Anh anh dám làm gì thì đừng trách . Nó hết vọng ra .

- Tôi đếm tới 3 .

- Không .

- 1

- “ ... ”

- 2

- “ ... ”

- Và

” Cạch ”

Nó mở cửa đứng nhìn hấn ,

- Bé Bin đâu .

- Nó ngủ rồi .

- Càng tốt tôi sẽ đưa bé Bin đi .

Nói rồi hấn bước vào trong .

Nó đuổi theo hấn thì hấn đã bế bé Bin lên .

Bé Bin là đứa cứng đầu không cho người lạ bế mà cho hấn bế một cách gọn lẹ .

(Chắc chắc chị ơi người ta là ba của nó mà)

Bé bé Bin xong hấn leo lên xe chuẩn bị phóng ra đi .

- Nay đi sớm về sớm tôi còn cho bé Bin ăn nữa . Nó quát .

Hấn không nói gì chỉ cười rồi lao xe đi .

36. Chương Sét Ngịem (tt)

Tại bệnh viện .

- Chào Giám Đốc . Ông Bác sĩ cuối đầu nói .

- Ừ , kiểm tra ADN tôi và thần nhóc này có cùng huyết thống không .Hấn nói sắc mặt vẫn đim tĩnh nói .

- Ở ... dạ dạ . Ông bác sĩ gật đầu .

- Mời giám đốc đi theo tôi .

Hắn bước đi theo ông đó .

30 phút sau

-Dạ kết quả sẽ có vào ngày mai .

- Tôi muốn có bây giờ .

- Dạ ?.

- Tôi muốn có bây giờ . Hắn lườm ông ta .

- Dạ ... không được

- Tại sao?.

- Còn phải qua nhiều gia đoạn ạ Ông Bác Sĩ mặt tái mét nói .

Hắn nhìn ông ta sợ hãi nên cũng nói ...

- Vậy sáng mai tôi đến lấy .

- Dạ vâng . Ông ta gật đầu nói ,

Nói rồi hắn bế bé Bin đang ngủ lên xe .

~ Biệt Thự Lost ~

Nó đang đứng ngồi không yên lòng thấp thỏm lo sợ , nếu hắn biết bé Bin là con hắn , hắn sẽ bắt bé Bin đi ...

” Tingg Tongg ”

Nó vội chạy ra mở cửa .

Hắn đưa bé Bin từ tay hắn qua tay nó .

- Mai sẽ có kết quả .

Nói rồi hắn bước đi .

Nó cũng không nói gì bước vào nhà .

” Rengg Rengg ”

Tiếng điện thoại nó reo . Là số của Trúc Hân .

- Alo .

- Sao rồi . Hân hỏi

- Sao chẳng gì mai sẽ có kết quả .

- Mà tính sao ?.

- Tao cũng không biết

- Con ngu này , mà tin tao qua bên mày tao đánh mày không .

- Tao không biết thật mà .

- Thì mày cứ nói sự thật .

- Nhưng anh Minh bắt bé Bin đi rồi sao .

- Mày khùng à , anh Minh còn yêu mày ...

-

- Mày còn yêu anh Minh đúng không ?.

- “...”

- Mày khỏi chối tao nhìn là tao biếc tất .

- Ủ ... thì tao còn yêu anh Minh

Chấn Phong đứng ở ngoài nghe nó nói điện thoại hết khi nó nói nó còn yêu Triết Minh tim anh như có gì đó cứa vôKhông nói gì lặng lẽ ra xe bước đi ...

- Ủ thôi tao cúp máy đây , tao cho bé Di ăn .

- Ủ bai mày .

- Bai . Nói rồi nó dập máy .

” Cũng đúng chuyện gì tới sẽ tới ”

37. Chương Kết Quả .

Sáng hôm sau hấn chạy xe tới bệnh viện lấy kết quả .

- Chào Tổng Giám Đốc . Bác sĩ cuối đầu chào hấn .

- Kết quả . Phun ra 2 từ .

- O ... dạ đây . Ông bác sĩ gật đầu đưa cho hấn 1 sắp hồ sơ .

Từ từ mở hồ sơ ra , trong lòng hấn hồi hộp không kém gì nó đang ở nhà lo lắng .

~ Biệt Thự Lost

~ Alo .

- Sao rồi anh Minh về chưa?. Hân hỏi .

- Chưa .

- Mày tính sao ?.

- Ủm ... tao sẽ nói thật cho anh Minh biếc .

- Mày định sẽ quay lại đúng không ...

- Tao cũng không biếc . Nó nói ngập ngừng .

- Thôi đi cô tao biếc mày còn yêu anh Minh mà . Hân cười nói .

- Thôi tao cúp máy nha . Nó nói

- Ủ bai mày , bữa nào rảnh t qua chơi .

- Ok bai . Nói rồi nó cúp máy .

Nó còn yêu hấn yêu rất nhiều ... nó cố giấu những cảm súc đó nhưng không thể ... !!

” Cạch ”

Hấn từ ngoài bước vô .

Hấn nhếch mép cười nhìn nó .

- Đê tiện . Hấn nói ra 2 từ rồi bước nhanh ra ngoài .

Nó hoảng toàn không biếc những gì vừa xảy ra . Nó vội cuối xuống nhặt bộ hồ sơ kết quả ADN của hấn và bé Bin lên.

Nó như chết đứng kết quả là Âm Tính kết quả là bé Bin không phải là con hấn và nó !!!

Tại sao ?. Câu hỏi tại sao nó cứ quanh quẩn trong đầu nó .

Nó vội chạy nhanh ra ngoài .

- Anh Minh . Hấn chưa đi .

Hấn quay qua nhìn nó .

- Kết quả là sai ! không đúng . Nó lắc đầu nói .

Từng giọt nước mắt thi nhau trên khuôn mặt nó .

- Không đúng ?.

Nó gật đầu .

- Cô tưởng tôi là con nít lên ba ?. Hấn gầm từng chữ đôi mắt hổ phách như muốn nổ tung ra .

- Không đúng thật có thể bác sĩ sai ... làm ơn tin em . Nó khóc nấc lên .

- Bệnh viện Kart bệnh viện lớn nhất mà cô nói là kết quả sai ?.

Nó không biết nói gì ...

Trời bắt đầu đổ mưa .

1 hạt

2 hạt

3 hạt

Xối xả

Hai con người vẫn đứng đó .

Trời mưa càng ngày càng lớn giống như ông trời đang chơi đùa nó ...

- Tin em đi ... Nó khóc nấc lên .

- Cút đi . Hấn quát .

hấn bước nhanh lên xe và phóng ra đi ...

Nó quỵ xuống khóc nấc lên ...

Chấn Phong từ đằng xa anh chứng kiến tất cả !!!

Nó cứ khóc mặt cho trời mưa càng ngày càng to .

Còn hấn hấn lao xe như điên về ... tốc độ hấn như muốn xé toạt bầu trời

Trong tim hấn như muốn nổ tung lên ..

Tạnh mưa ... nó vẫn ngồi thừ ra đó ...

Chấn Phong đứng từ xa mà không dám chạy lại gần nó lòng anh bây giờ đang rất đau ...

Nó ngồi đó ...

Nó đứng lên chuẩn bị đi vô nhà thì nó ngã nhào xuống đất

(T/g hề hề t/g còn hành nhân vật dài dài)

38. Chương Cẩn Rút !!

~ Tại Biệt Thự Lost ~

- Nó làm sao vậy ?. Thái Linh từ ngoài chạy vô hỏi .
- Đẳng Hy nó ngồi ngoài mưa hơn 1 tiếng đồng hồ . Bảo Nam lắc đầu nói.
- Ai đem nó vô đây ?. Trúc Hân lên tiếng .
- Tôi . Tiếng Chấn Phong từ ngoài cửa .
- Nó nằm đó sặc mặt tái méc , đôi môi hồng hào của nó bây giờ đã thành màu tím .
- Mẹ ơi ... Bé Di lay lay nó .
- Suyt Bé Di ngoan ẹ ngủ ha tí chị mua kem cho bé Di ăn ha . Trúc Hân mỉm cười nói .
- Dạ . Bé Di gật đầu ngoan ngoãn
- Ủ ưm Nó khẻ mở mắt .
- Trúc Hân vội chạy lại gần nó . Cả Thái Linh , Bảo Nam , Quốc Bảo cũng vậy .
- Hy mà thấy sao rồi ?. Hân hỏi
- Nó không nói gì chỉ lắc đầu , rồi quay mặt vô trong
- Mà có chuyện gì phải nói đi chứ .
- “...”
- Hy à
- Hân nghe thấy tiếng nấc của nó .
- Hy mà sao vậy nói tao nghe . Hân lay lay người nó
- Không gì ... tắt cả ra ngoài đi .
- Mà có chuyện gì phải nói tao chứ mà cứ im im thế này. Hân quát
- Nó bật dậy quay qua ôm chầm lấy nhỏ bạn khóc nức lên .
- Kết kết quả bé Bin ... không phải con anh Minh . Nói tới đây nó khóc lớn hơn .
- Gì ?. Cả đám ngạc nhiên tột cùng .
- .
- Mà nói thật ?.
- Tao ...không biết sao cả . .. Nhưng tao chắc chắn bé Bin con anh Minh mà , Nó khóc .
- Tao tin mà . Hân vỗ vai nó nói .
- Chị cũng tin . Thái Linh bước lại ôm nó .
- Anh cũng vậy . Bảo Nam nói .
- Cả anh nữa . Quốc Bảo cười nhìn nó .
- Chấn Phong đứng ngoài cửa nhìn thấy nó khóc
- ~ Cafe Koos ~
- Chấn Phong đang ngồi đó ánh mắt nhìn ra phía cửa sổ .
- Đây làm gì ngồi thừ vậy anh Bác Sĩ . Một người nào đó đập vào vai Chấn Phong nói .
- Mà tới rồi à .

- Ủ , kêu ra có chuyện gì không ?. Người đó hỏi
 - Nếu mày yêu một người đã có chồng và con !! mà mày chia rẽ tình cảm của người khác là sai đúng không . Ánh mắt anh vẫn nhìn ra phía cửa sổ .
 - Người đó hơi giật mình khi anh nói vậy .
 - Đúng , mày đã sai !!!
 - Nghe xong câu trả lời anh không nói gì đứng dậy bỏ đi ra ngoài không quên nói .
 - Cảm ơn mày !!
-

39. Chương Kết Thúc ?

~ Biệt Thự Lost ~

Chấn Phong đứng trước cửa nhìn vào trong . Nó đang ngồi trên ghế sofa với Trúc Hân , đôi mắt vẫn ươn ướt vì khóc .

- Mày đi gặp anh Minh để giải thích đi !!
- Không , anh Minh cũng không tin đâu .
- Thế bây giờ mày định làm mẹ đơn thân à ?!
- Ủ . Nó phun ra một câu làm cho Hân tức trào máu , nếu bây giờ nó không bệnh thì Hân đã cho nó ăn đấm .

~ Biệt Thự Part ~

- Triết Minh mày tin đó là sự thật à ?. Bảo Nam hỏi hần .
- Không tin làm sao được ?. Chứng cứ rành rành ra đó mà . Hần nhướn mày hỏi Bảo Nam .
- Không lẽ tao đâm ày tỉnh hả Minh . Quốc Bảo nói .
- “...”
- Tao về trước . Quốc Bảo đứng bật dậy đi ra ngoài .
- Tao cũng về mày suy nghĩ đi .

~ Biệt Thự Lost ~

- Mai mày đi gặp anh Minh giải thích đi Hy à .
- “....”
- Mày cứng đầu quá !! .
- “....”
- Đi 1 lần có chết ai đâu con nhỏ này .
- Ủ .
- Vậy mai mày đi đúng không ?.

Nó gập đầu .

Trúc Hân cười nhìn nó ...

Sáng mai nó thức sớm để qua nhà hần giải thích một lần , nếu hần không tin thì nó cũng đi xa nơi này một lần nữa !!

- Lên xe đi . Hân nói

Nó bước lên xe , Hân phong ra chạy tới nhà hân .

~ Biệt Thự Part ~

- Mày vô đi !! tao ở ngoài .

- Ủ . Nói rồi nó bước vào trong .

Căn nhà hân vẫn vậy chẳng có gì thay đổi , phòng khách chẳng có ai , nó bước lên lầu phòng của hân ...

” Cạch ”

Đập vào mắt nó một cảnh tượng

Nó rơi cả túi xách của nó , nó vội chạy nhanh xuống nhà

Trong 3 ngày tới tác giả mắc đi xa nên không viết chap được mấy men thông cảm nha nha xong rồi tác giả sẽ ra bù chap nha nha nha .

40. Chương Đồ Ngu !!

Nó chạy nhanh xuống dưới

~ Rầm ~

Do nó chạy nhanh xuống cầu thang nên bị vấp ngã .

Hân từ ngoài hoảng hốt chạy vào .

- Hy mày sao vậy ?. Nói rồi Hân đỡ nó lên .

Nó không nói gì chỉ lắc đầu .

Hân biếc là nó đã thấy gì nên Hân chạy nhanh lên lầu

Đập vào mắt Hân là cảnh tượng hân và một cô gái nào đó không một mảnh vải che thân .

Hân nhếch mép khinh bỉ , bước nhanh tới chỗ hân .

~ Chát ~

Một cái tát thật mạnh vào mặt của Triết Minh

Cô gái kể bên cũng há hốc kinh ngạc , còn hân thì vẫn đim tỉnh .

Nó đang đứng trước cửa chứng kiến cảnh Hân tát hân nó đau lắm

- Đồ khốn anh còn yêu nó không ?. Hân quát

- “...”

- Nóianh còn yêu nó không . Hân nói mà nước mắt nhỏ rơi ra ào ạt .

- Tôi không bao giờ yêu loại đàn bà như cô ta . Hân nguyền rủa nói .

Còn nó nó nghe tới đây tự nhếch mép cười mình rồi lẳng lẳng đi xuống

Hân bật cười lớn .

- Đồ ngu . Hân trừng mắt nhìn hân .

- Cô nói ai ?. hân nhướn mày hỏi .

- Tối nói anh , anh chẳng biếc cái quái gì cả . Nói rồi Hân bước đi không quên lườm cô kia một cái .

Hắn đứng trân trân đó Hân nói vậy có ý gì ?.

Câu nói ” Anh chẳng biết cái quái gì cả ” cứ quanh trong đầu hắn .

Cô gái kể bên hắn bây giờ nắm tay hắn nụng nịu .

- Anh .

- “...”

- Anh nắm xuống đi .

- Cút . Hắn quát lớn làm cô gái đó giật mình .

Hắn lấy cái bóp nằm trên đầu giường lấy một xấp tiền rồi quăng vào người cô kia .

- Cút đi .

- Em không làm anh vui à ?. Dù sợ nhưng cô ta vẫn nói .

- Biến ra khỏi đây trong vòng 3s không thì cô không còn mạng mà đem về . Hắn trừng mắt nói .

Cô ta sợ vội lấy đồ và tiền rồi chạy nhanh ra ngoài .

Còn Hân , sau khi nhỏ xuống thì không thấy nó đâu gọi điện thì thuê bao còn trời thì chuẩn bị mưa ...

Hân vội gọi cho Quốc Bảo .

- Alo anh nghe . Quốc Bảo nói .

- Anh con Hy mất tích rồi .

- Cái gì ?... sao lại vậy chẳng phải đi với em à .

- Chuyện dài lắm anh mau gọi cho anh Bảo Nam đi em gọi cho chị Linh .

- Ok .

Nói rồi Hân cúp máy gọi cho Thái Linh

41. Chương 1 Ngày Thôi Anh Sẽ Đi

Nó bước đi về phía trước , cả nó cũng chẳng biết nó đi đâu cả !

” Tôi không bao giờ yêu loại đàn bà như cô ta ”

Câu nói của hắn cứ quanh trong đầu nó

Chợt nhếch môi cười chính bản thân mình ...

Mưa bắt đầu rơi ...

~ 1 hạt ~

~ 2 hạt ~

~ 3 hạt ~

~ ào ào ~

Nhiều người chạy vào hai bên lề đường để trú mưa , còn nó cứ đi tiếp

Còn bên Hân ...

- Em tìm khắp rồi không thấy nó . Hân nói.

- Chị cũng vậy . Thái Linh nói .

Hân nhìn qua Bảo thì Bảo cũng lắc đầu cón Nam cũng vậy

~ Kết ~

Xe của Chấn Phong .

- Anh Phong . Hân nói .

Chấn Phong gật đầu .

- Tìm thấy Đăng Hy chưa ?.

Cả đám lắc đầu

Không nói gì Chấn Phong leo lên xe phong ra đi

Cả đám Hân cũng vậy chia ra đi tìm nó ...

Còn Hân đang đứng trên lầu nhìn ra ngoài nghe nói là nó mất tích , tìm hân như có mũi dao đâm vào
nhưng lí trí hân không cho hân đi tìm nó

Nó đang đi về phía vách núi !!!

Nó cứ đi thẳng

Chấn Phong thấy dáng người phía trước rất quen !!

Là nó . Anh vội mở cửa chạy nhanh xuống nó .

- Đăng Hy !!

- “...” Nó không nói gì chỉ đi thẳng .

20 bước nữa là vách núi !!

19 ...

18....

17

- Đăng Hy dừng lại .

16

15

14.....

Cuối cùng Chấn Phong cũng bắt kịp nó .

Chấn Phong giựt phắt tay nó lại .

Đầu nó quay cuồng , mọi thứ xung quanh nó toàn là màu đen !!

Rồi nó té nhào xuống , Chấn Phong ôm trọn nó vào lòng .

Cả hai người ngồi bệt xuống mưa !!!

- Vì hân mà em ra nông nỗi này sao ?.

- “...”

- Việc anh làm đã sai ?.

- “...”

- Anh xin lỗi

- “...”

- 1 ngày thôi anh sẽ đi

- “ ... ”

Anh bế sóc nó lên xe rồi phóng ra đi

.

42. Chương Dự Tiệc (1)

~ Bệnh Viện ~

- Đằng Hy sao rồi ?. Hân chạy từ ngoài chạy vô hỏi .

- Không sao , chỉ bị kiệt sức với sốt cao vài ngày là khỏi . Chấn Phong nói .

Cả đám thở hắt ra , may mà nó không sao .

Hân nhìn nhỏ bạn thân mình nằm trên giường mà tội cho nó ...

Nó từ từ mở mắt ra nhìn xung quanh mùi thuốc nồng nặc vào mũi nó .

- Đây là đâu?. Nó lên tiếng

- Ô ... mày tỉnh rồi à ?. Hân đang ngồi bên cạnh thốt lên

- Ừ ...

- Mày demam mưa hơn 2 tiếng đồng hồ nên mày sốt cao .

- Bé Bin với bé Di . Nó ngồi bật dậy .

- Nằm xuống đi bé Di với bé Bin đang ở nhà chị Thái Linh .

- Ừm ...

Ngày hôm sau ...

Chấn Phong đứng từ ngoài nhìn vô , nó xanh xao hốc hác hẳn đi ...

- Ô sao anh không vô ?. Hân đứng kế bên anh hỏi .

- Ô ... hả anh vô ngay nè . Chấn Phong cười trừ .

” Cạch ”

Nó đang nằm đó nhắm mắt hờ lại .

- Hy , tao vô chơi với mày nè .

- Cho tao về đi ở đây chán lắm . Nó ngồi dậy nắm tay Hân lắc lắc .

- Không được . Hân lắc đầu .

Nó quay qua Chấn Phong .

- Anh cho em về nha . Nó mở to mắt chớp chớp nói .

- Không .

Chấn Phong phun ra một câu làm nó cụt hứng .

- Aaaa ở đây chán lắm .

- Gáng đi 1 ngày nữa thôi được ra viện rồi . Chấn Phong khẻ nói .

- Về bây giờ không được à ?.

- Không . Nói rồi Hân để tờ báo lên bàn .
- Báo gì thế ?.
- À lúc tao vô đây ở trước bệnh viện có ông bán báo nên mua đại .
- Cho tao mượn .

Hân đưa nó tờ báo .

Nó lật qua lật lại rồi chột khựng lại

- Hy mà ăn táo không ?.
- “ ... ”
- Hy . Hân quay qua nhìn nó .
- “ ... ”

Hân giật lấy tờ báo .

- Tao xin lỗi tao không biếc ...
- Ủ không sao . Nó cố cười .

Chấn Phong đứng đó cũng chẳng biếc nói gì ...

* Nội dung tờ báo *

” Tổng Giám đốc Triết Minh công ty Hanal hẹn hò với cô người mẫu Yuri ”

- Hôm đó tao sẽ đi dự tiệc . Bất ngờ nó nói .
- Gì ? . Hân hỏi lại
- Tao sẽ đi dự tiệc ra mắt của công ty Hanal

43. Chương Dự Tiệc (2)

Xin chào mọi người :) em xin lỗi thời gian qua em bị hư lap nên không viết truyện được :(bây giờ mỗi chiều em sẽ ra 1 chap :)

Như lời nó nói ngày hôm đó nó xuất hiện với tư cách là đối tác của công ty .

Nó mặc một cái đầm dài được được sê phần dưới lộ đôi chân dài của nó . Tóc nó uốn xoắn nhẹ ...

Nó bước xuống xe khoát tay Chấn Phong .

- Em chắc chưa ? . Chấn Phong hỏi nó .
- Ừm .

Nói rồi nó bức vô bao nhiêu ánh mắt quay qua nhìn nó và anh .

Hắn từ trong nhìn thấy nó khoát tay Chấn Phong hắn muốn bay tới đó lời nó vào lòng ...

Nó thấy hắn , hắn đang khoát tay Yuri ... bất giác nhếch môi nhẹ .

Nó tiến tới ...

- Chào giám đốc .!

Hắn liếc nhìn nó rồi nói .

- Người mới à ?. Hấn nhếch môi

- Nó không nói gì chỉ nhếch mép .

Nó quay người bước đi ... bỗng có bàn tay giựt phắc nó lại ,

- Nói đi người này là ai ?.

- Cần thiết ?.

Hấn siết tay mạnh hơn .

- Nói .

- Buông tôi ra ... đau ! Nó khẽ rên lên

- Buông cô ấy ra . Chấn Phong nắm tay nó nói .

* Bốp *

Triết Minh đâm vào mặt Chấn Phong nói .

- Triết Minh buông ra . Nó nghiêng rặng

- Cô phản bội tôi để quen thằng này ?. Rồi có con với hấn ?, Hấn nhếch mép nói

Mọi người đều quay qua nhìn nó .

- Anh ... anh im đi . !! Nó ngấn nước mắt nói

* Bốp *

- Ai à nói cô ấy như thế ?. Chấn Phong đâm vào mặt Triết Minh nói

- Bé Bin là con của mày !! là tao giả giấy tờ đấy

Nó ngạc nhiên quay qua nhìn anh cả hấn và cả đám người nhao nháo lên .

- Mày nói gì ? Hấn nhướn mày .

- Anh không nói gì nắm tay nó quay đi .

Trước khi đi anh còn buông một câu .

- Tôi là bác sĩ !!!

Xin lỗi mọi người *cuối đầu * mai em sẽ ra chap tiếp ạ ^^

44. Chương Sự Thật

Chấn Phong nắm tay nó ra ngoài .

Còn hấn đứng như trời chồng ...

” CHuyện này là sao ” Câu hỏi cứ lặp đi lặp lại trong đầu nó và hấn .

Chiếc xe của anh chạy nhanh trên đường

Không khí chở nên ngọt ngào .

Nó đang mãi mê suy nghĩ những gì anh vừa nói .

Còn anh thì im lặng .

Bất chợt nó lên tiếng .

- Chuyện này là sao ? .

- “...”

- Giải thích cho em

- “...”

- Nhanh nói mau chuyện này là sao ? . Nó bật khóc .

- Anh xin lỗi !!

- Vậy là anh làm như thế ? . Nó quay qua nhìn anh .

Anh khẽ gật đầu

Nó tự bật cười lớn .

- Haha anh cũng xem em là con ngốc ?.

- “...”

- Quay em như thế chắc mọi người vui nhỉ ?.

- Anh ...

* Cạch *

Chiếc cửa xe hơi được mở tung ra .

Anh giật mình quay qua nhìn nó .

- Đằng Hy ... em bình tĩnh .

- Bình tĩnh ? . Nó lặp lại .

- Đây là vách núi không đùa được . em đóng cửa lại mau . Anh hét lên .

- Xin lỗi anh.... Nói rồi nó ngã ra khỏi chiếc xe

* Kétttttttttt *

Tiếng thắng xe lết dài một đoạn trên vách núi .

Anh mở cửa xe chạy nhanh đến chỗ nó vừa ngã .

Nó đã rơi khỏi vách núi

Anh như chết lặng Trời thì tối om nên anh không biết làm gì ngoài kêu tên nó

45. Chương Anh Sai Rồi

. Xin chào mọi người :”>> bây giờ em sẽ viết truyện như bình thường nhaaaaaa

Mưa cứ rơi xung cảnh tôi ôm như mực , anh chẳng biết làm gì ngoài kêu tên nó .

Chấn Phong vội mở điện thoại ra bấm ngay số Triết Minh ...

Tiếng chuông vang lên

Tít ... tít ... tít ...

anh vội gọi cho Trúc Hân .

- Alo . Hân lên tiếng .

- Đằng Hy anh khó nhọc nói

- Hy ? ... Hy làm sao . Hân hoảng hốt hỏi

- Em lại đường Y X K đi nhanh lên . Nói được dứt lời thì máy anh hết pin ...

Hân nhanh chóng thay đồ gọi cho tụi nó ...

Chấn Phong chỉ biếc kêu lớn trong vô vọng ...

5 phút sau ...

Kétttttttttttt

Hai chiếc xe kéo dài ...

Trúc Hân và Thái Linh , Quốc Bảo , Bảo Minh chạy nhanh tới .

- Đằng Hy làm sao ? Trúc Hân lay tay Chấn Phong hỏi.

- Đằng Hy ... rơi xuống vực

Hân quy xuống nước mắt tuông ra . Quốc Bảo nhanh chóng đỡ cô đứng dậy .

Còn Linh mặt trắng thờ không tin những gì mình vừa nghe .

- Anh kêu cứu hộ chưa ? Linh thần thờ hỏi .

- Rồi , anh kêu rồi .

Tất cả chỉ đứng chờ đợi và im lặng ngoài ra chẳng biếc làm gì ...

- Tại sao nó rơi xuống vực? Hân lên tiếng .

- “ ... ”

- Tại sao ? . Hân lập lại .

- Anh giả giấy tờ bé Bin không phải con hân và anh nói sự thật cho Hy và hân biếc . . Anh nắm tay chắc lại nói .

- Triết Minh biếc chứ ? . Đôi mắt cô như vô hồn hỏi anh .

- Biết nhưng hân không tin .!!

- Gì nó không tin ư ? Thằng khốn này . Quốc Bảo lên tiếng quay người định lên xe cho hân một chận .

- Thôi đi chờ cứu hộ tới cứu Hy . Bảo Minh nói .

- Mẹ kiếp . Quốc Bảo đá chân vào bánh xe .

Hân quay người leo lên xe phân phối lớn .

- Hân em đi đâu ? . Quốc Bảo hỏi .

Hân không nói gì chỉ ụn ga phóng đi .

Quốc Bảo leo lên xe chạy theo nó .

- Hân nó đi lại Triết Minh đó .! Thái Linh lên tiếng .

Cả hai gật đầu . Ngay sau đó xe cứu hộ tới

Công Ty Hanal

Hân dựng xe xuống nhanh chóng bước vô trong .

- O cô , có xe mời không ? . Hai tên vệ sĩ chặn lại hỏi .

- Tôi đi với vô ấy . Từ đằng sau Quốc Bảo đưa vé ra cho hai tên vệ sĩ .

Cô không nói gì nhanh chóng bước vào trong , ai cũng nhìn cô bằng ánh mắt kì lạ . Hân nhận ra chỗ hân đang đứng ...

Cô nhanh chóng tiến lại và rồi ...

* Chát *

Triết Minh không biếc chuyện gì đang xảy ra , hoàn hồn nhìn lại người vừa tát mình . Đôi mắt rực lửa vì mắt mặt trước đám đông

- Cô ... anh khựng tiếng lại vì đó là Trúc Hân .

- Sao ? Hân nhướn mày .

- Sao tát tôi .? Anh hỏi cô

* Chát *

Cả phòng quay qua nhìn . Mắt chữ A mồm chữ O

Thêm một cái nữa giáng vô mặt hân !!

- Đồ khốn . Nước mắt cô trào ra vì nó quá ngu vì đi yêu hân .

Triết Minh còn chưa hiểu gì xảy ra quay mặt ra thì Hân đã đi hút .

Quốc Bảo đứng đó . Cho dù anh có muốn đánh hân nhưng không được .

Anh bước lại gần nói nhỏ với hân .

- Đằng Hy ... rơi xuống vực rồi Nói rồi anh bước đi theo Hân .

Còn hân như chết lặng . Hoàn hồn chở lại hân lao như bay ra bãi xe chạy nhanh theo xe Quốc Bảo và Hân .

Trong lòng như ai bóp nát tim hân . Hân sai rồi . Sai vì không tin nó . Sai vì anh bỏ rơi nó . Hân sai tất cả .

Hân đạp ra ụn nhanh trong trời mưa ...

Trong đầu hân chỉ có là ...

” Chờ anh anh cần em ... anh xin lỗi ”

46. Chương Làm Ôn ...

Hân chạy như bay tới đường nó bị tai nạn .

Trong đầu hân không còn gì ngoài từ ” Anh xin lỗi chờ anh ”

Phía trước mặt hân là đội cứu hộ .

Hân lao xuống xe ...

- Đằng Hy đâu ? Hân hỏi Thái Linh .

Thái Linh chỉ lắc đầu

Bỗng ...

” Bốp ”

- Chết tiệt . Chấn Phong đâm vào mặt hân .

” Bốp ”

.

Hân đánh trả . Cả hai lao vào nắm áo nhau .

- Thôi đi . Trúc Hân quát

- Chuyện như vậy chưa đủ sao ? Trúc Hân nói

Cả hai từ từ buông ra .

- Tại mày ... tại sao tao gọi điện không bắt máy ? Chấn Phong gầm gừ nói

Hắn chợt giật mình ... đúng hắn không nghe điện thoại của anh

Bất chợt tiếng người cứu hộ vang lên ..

- A ! tìm được rồi . Một trong số người cứu hộ nói .

Cả đám quay qua ... nó là nó người nó toàn máu chiếc váy trắng tinh khôi bây giờ đã thành màu đỏ máu ...

- Mau mau đưa tới bệnh viện nhanh . Người trong đám cứu hộ nói .

Nó được đưa lên xe bệnh viện phóng hút đi ...

- Nó có sao không anh ?. Trúc Hân hỏi người mà đưa nó lên .

Người đó lắc đầu nói

- Khó mà qua khỏi !

Trúc Hân bật khóc .

Bảo Nam bước tới nhẹ nhàng ôm cô vào lòng .

- Nhanh ... đi tới bệnh viện .

Cả đám bước lên xe phóng ra tới bệnh viện .

Còn hắn như điên dại ... tại hắn mà nó bị như thế này hắn cam đoan nếu có mệnh hệ gì hắn sẽ chết theo nó

Lao nhanh tới bệnh viện . Hắn chạy nhanh vào ..

- Người mới được đưa vào hiện đang ở đâu ?.

- Phòng cấp cứu tầng 2 ,.

Nghe xong hắn chạy nhanh lên đó .

Phòng cấp cứu đóng cửa . Hắn chỉ biết đứng ngoài nhìn vô ...

Đám Hân chạy lên thấy hắn đứng đó . Cả đám chẳng biết gì ngoài ngồi chờ ..

1 Tiếng

Thời gian trôi như rùa bò ...

2 tiếng

3 tiếng

4 tiếng

5 tiếng

6 tiếng

9 tiếng

9 tiếng rồi mà cửa cấp cứu chưa mở Trong lòng hắn như lửa đốt , hàng ngàn mũi kim đâm vào tim hắn ...

” Cạch ”

Hắn lao nhanh tới bác sĩ .

- Cô ấy có bị sao không ? qua được cơn nguy hiểm chưa ? Hắn hỏi dồn dập .

- Cô ấy có sao không bác sĩ ?. Hân lên tiếng .

.

- Đã qua khỏi cơn nguy hiểm !! chắc là thời gian dài cô ấy mới tỉnh lại được và cũng ...

- Làm sao ? Hân hỏi

- Nếu tỉnh lại cũng để lại biến chứng !! .

Câu nói của bác sĩ như búa tạ vào đầu cả đám ...

- Hmm , ai là người nhà bệnh nhân thì đi qua phòng kế bên làm hồ sơ !! nói rồi bác sĩ cuối đầu đi ra .

Còn hân ngồi bệch xuống ...

” Biến chứng ? tại hân mà nó ra như vậy ... hân đáng chết .”

Hân đau ... đau lắm ...

1 giọt nước mắt khẽ rơi trên khuôn mặt hân !!

.

Lần đầu hân khóc hân khóc vì nó

” Làm ơn !! đừng sảy ra chuyện gì ... anh chờ em ... anh yêu em ... Đăng Hy ”

47. Chương Làm Ôn ... (2)

Thời gian thấm thoát trôi nhanh , người con gái nằm trong phòng đang ngủ gió khẽ đưa .

” Cạch ”

Hân bước vô tay nắm hai đứa bé . Là bé Bin và bé Di . Cô bước nhanh lại gần nó .

- Hy à mày mau tỉnh đi bé Bin được 3 tuổi rồi kìa bé Di thì học lớp một rồi đấy . Hân nói

- “ ... ”

- Anh Minh cũng thay đổi rồi mỗi ngày đều đến đây lo ày , mày mau tỉnh để chứng kiến đi kìa .

- “ ... ”

- Aaa mày tỉnh nhanh đi còn đám cưới tao với mày với chị Linh nữa . Chẳng phải mày nói phải đám cưới chung sao ?.

- “ ... ”

- Mẹ thức đi bé Di có quà ẹ này . Bé Di lay lay tay nó .

- Bin nữa Bin cũng có quà .

- “...” đáp lại lời là tiếng im lặng của nó .

” Cạch ”

Thái Linh , Quốc Bảo , Bảo Minh từ ngoài bước vào .

- Sao rồi ?. Thái Linh hỏi .

Hân lắc đầu .

- Vợ hay là mình cưới trước đi . Anh chờ lâu lắm rồi . Quốc Bảo vừa ngồi xuống vừa nhìn Hân nói .

- Không được là không được . Phải chờ cho nó tỉnh mới cưới . Hân nói

- Òa ... lâu lắm ... Quốc Bảo nói .
Hân không nói gì chỉ lườm anh .
- Triết Minh đâu ? . Bảo Minh hỏi .
- Chưa tới . Hân đáp
- Ừ , để anh gọi nó ,
Vừa nói dứt tiếng thì Triết Minh từ ngoài cửa bước vào .
- Uầy mày linh thế ? . mới nhắc mày . Quốc Bảo cười nói .
Triết Minh không nói gì chỉ cười trừ .
Triết Minh tiến lại gần nó , khẽ vuốt nhẹ khuôn mặt nó , anh nhớ nó muốn được ôm nó , hôn nhẹ lên đôi môi nó .
- Ba , dẫn con mua kem đi . bé Di lay lay bàn tay hân .
- Ừ để ba mua cho bé Di ăn ha ? .
- Dạ . Bé di gật đầu mỉm cười
- Con nữa . bé Bin chen vô .
- Ừ . hân mỉm cười ,.
Nói rồi hân dẫn bé Bin bé Di đi ra ngoài .
Bàn tay nó khẽ cử động .
- Tay ... tay ... tay Hy . Quốc Bảo lấp bắp nói .
- Tay Hy sao ? Hân hỏi
- Cử động !!. Anh la lên .
- Gì cơ ? Cả đám quay qua ngạc nhiên .
- Kêu bác sĩ nhanh . Bảo Minh quát .
Thái Linh nhanh chóng chạy ra ngoài kêu bác sĩ .
Chưa đầy 5s bác sĩ đã có mặt .
- Mời người nhà ra ngoài . !! Y tá nói
Cả đám lủi thủi ra ngoài chờ nó .
10 p trôi qua như rùa bò , Hân đi tới đi lui .
- Em ngồi yên đi ! đi qua đi lại quài không chóng mặt à . Quốc Bảo nói .
- Kệ tui . Hân cáu
- O
Từ xa Triết Minh đi tới .
- Chuyện gì vậy ? . Triết Minh hỏi
- Hy nó tỉnh rồi thì phải . Hân nói
” Cách ”
Cửa phòng mở ra .
Hân chạy nhanh lại hỏi bác sĩ .

- Cô ấy sao rồi bác sĩ ?. Hân hỏi

- Bệnh nhân tỉnh rồi . Bác sĩ mỉm cười rồi bước đi .

Hân thở phào . Cuối cùng nó cũng tỉnh . Nhưng sao hân không dám bước vào ?. đối diện với nó ?.

Hân chần chờ không mở cửa .

- Sao không vào ?. Hân hỏi

- Mọi người vô trước đi .

Nói rồi cả đám bước vào .

HÂN chạy nhanh lại nó ôm chầm lấy nó .

- Con quý , tao nhớ mày . Hân khóc

Thái Linh cũng bước tới ôm chầm lấy nó .

- Chào mừng em trở lại . Thái Linh cười nhẹ nói

- Chúc mừng em . Quốc Bảo , Bảo Minh nói .

- Em nhớ mọi người . Nó khẽ thốt lên . Nước mắt nó cũng khẽ rơi .

- Mẹ ... tiếng nói phát ra từ sau lưng Hân . Là bé Bin với bé Di .

Hân bế bé Di với bé Bin lên giường cho nó .

Nó ôm chầm lấy hai đứa nhỏ . Bất khóc

- Mẹ xin lỗi . Mẹ nhớ con .

- Con cũng nhớ mẹ . Cả hai đồng thanh .

Nó mỉm cười nhìn hai đứa con của nó .

- Triết Minh đâu ?. Nó lên tiếng .

” Cách ”

Triết Minh từ ngoài bước vào .

Là nó đúng là nó ... anh không mơ .

Anh khẽ bước tới ôm trằm nó vào lòng .

Nó ôm anh . Nó nhớ anh rất nhiều .

Anh thơm nhẹ lên mái tóc nó .

- Xin lỗi ... tôi lỡ yêu em rồi . Anh khẽ nói .

- Em yêu anh . Nó mỉm cười .

- À hm . Ôm đủ chưa ?. Hân lên tiếng .

Nó vội buông hân ra . Cười trừ .

Cả đám cười xòa .

- Em nhớ sao em bị vậy không ?. Thái Linh hỏi .

- Không . Nó lắc đầu .

- Vậy em còn nhớ gì không ? Bảo Minh hỏi .

- Em chỉ nhớ được mọi người thôi . Ngoài ra không nhớ gì cả . Nó tròn mắt nói .

- Hả ?. Hân thốt lên

- Có chuyện gì à ?.

- À không ... không gì em nghỉ ngơi đi . Thái Linh nói .

- Vâng . Nó gật đầu .

- Tao về trước tí tao lại thăm mày . Sẵn tao đưa bé Bin với bé Di về luôn .

- Ừm . nó gật đầu .

Cả đám bước ra ngoài . Trong phòng chỉ còn nó và hấn .

- Bảo bối anh nhớ em . Hấn ôm nhẹ nó vào lòng.

- Em cũng vậy . Nó khẽ dụi vào đầu hấn .

- Mình đám cưới đi . Nó ngồi phắc dậy nói .

- Hả ? . Hấn hỏi

- MÌNH ĐÁM CƯỚI ĐI . Nó gần từng chữ cho hấn nghe .

- Bảo bối em muốn anh tới vậy à ? Hấn cười gian .

- Xùy , thế bây giờ không cưới thì thôi em cưới người khác .

- Ai ?

- Chấn Phong . Nó nhướn mày nói .

- Em dám không ? . Hấn hỏi lại

- Anh không cưới em thì em cưới Chấn Phong .

- À , nay em gan nhỉ ? . Phạt em mới được .

Nói rồi hấn chồm tới hôn nhẹ lên môi nó .

Bất ngờ vì bị hôn nó giẫy dụa nhưng hấn nắm tay nó chắc quá nên đành chịu .

- Uôn ... em ... a . * Buông em ra *

Hấn luyến tuyết buồn nó ra .

Nó thở lấy thở để .

- Anh định giết em à . Nó phụng phịu nói .

- Nửa không ? . Hấn cười gian .

- Anh dám ? . Nó kênh mặt .

Hấn chồm tới .

- Dám nói tiếng nửa không ?.

- Ờ ... ừm em chịu thua . Nó phụng phịu .

- Bảo bối ngoan . Anh cười .

- À mà Chân Phong đâu ?.

- Đi rồi .

- Đi đâu cơ ? . Nó hỏi

- Đi mỹ vì có công chuyện rồi .

- À . Nó gật đầu hiểu í .

- Nằm xuống đây . Anh vỗ vỗ xuống giường nói ,.

Nó ngoan ngoãn nằm xuống , gối đầu lên tay hắn .
Hắn ôm trọn nó vào lòng .
- Mình cưới đi . Hắn nói .
Nó khẽ gật đầu .
” Quên mọi thứ cũng tốt . Bắt đầu lại cuộc sống mới . ”

48. Chương End

Ngày nó mong chờ cũng đến.
Nó , Hân , Linh khoát lên mình chiếc áo cưới dài , được trang điểm nhẹ nhàng .
Hắn , Bảo , Minh . khoát lên mình bộ vest cực ngầu .
- A tao ... tao hồi hộp quá à . Nó ngồi trong phòng nói .
- Mà làm như tao không hồi hộp ha . Hân lườm nó .
- Nhanh ghê mới đây đám cưới rồi . Linh cười nói .
” Cạch ”
Từ ngoài cửa hắn , Quốc Bảo , Bảo Minh bước vô .
- Ê ê ê chờ tới lễ mới được gặp mà ? đầu chui ra vậy ? . Hân nói .
- Chờ tới lễ anh nhớ em tới chết à ? . Quốc Bảo nói .
- Xạo .
Cả đám cười lên .
Bảo Minh tiến lại gần Thái Linh nhẹ nhàng ân cần vuốt nhẹ bụng cô .
- Ô ... ơ ...ơ . Cả đám trố mắt nhìn .
- Đừng ... đừng ... nói là Quốc Bảo lấp bắp nói .
- Ủ đúng rồi . Bảo Minh gật đầu cười nói .
Hắn từ đâu ra đứng kế bên nó .
Nhẹ nhàng cúi xuống ní khẽ vào tai nó .
- Hôm nay em xinh lắm .
Nó khẽ cười .
- Bảo bối , hay là mình lập nguyên đội bóng luôn đi . Hắn nhìn nó nói tỉnh bơ .
- Ô ... nó đờ họng .
- Bà xã . Quốc Bảo chớp chớp mắt nhìn Hân .
- Sao ? Hắn nhướn mày hỏi .
- Mình đám cưới liền luôn đi khỏi đội . Để về mình lập đội bóng nữa . Quốc Bảo cười nói
” Bốp ”
- Nói bập nè . Hân kí vào đầu Quốc Bảo nói .
- Thôi ... thôi về phòng mấy người đi , gần tới giờ rồi . Nó lên tiếng .
Cả đám luyên tuyền rời đi .

Giờ lễ cũng bắt đầu .

Câu mà nó Hân . Linh , Triết Minh , Quốc Bảo , Bảo Minh mong chờ nhất cũng tới .

Cả đám đều nói .

- ” Con đồng ý ”

Mọi người đều cười trong hạnh phúc .

————— End —————

* Truyện tới đây là hết ^^ nếu mọi người muốn đọc truyện của em nữa thì vào link này ” .com/em-la-thien-than-cua-toi-.html ” mong mọi người ủng hộ :”> *

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xin-loi-toi-lo-yeu-em-mat-roi>